

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക

പുസ്തകം ൧൨] ൧൯൦൩ തോമസ് [ലക്കം ൭

൧൦൧൩

ഒട്ടേറെ ഡെൽമെട്ട് ഗിന്നോട്ട് പോർവിളിക്കും
ദുഷ്ടിതം തന്നെയും ഉണ്ടായപ്പോൾ തന്നെ,
പെട്ടെന്നുവെച്ച് പതികാരമുണ്ടാക്കിത്തന്നു.
മടയാഞ്ഞവർക്കു നിനക്കു തുണയ്ക്കുകയില്ല.

പി. ജി. ശമുവേൽ.

സുവിശേഷകൻ ജ്ഞാനനിക്ഷേപം.

“സുവിശേഷകൻ” നാലാം ലക്കത്തിലെ ചില പ്രമേയങ്ങൾ “സുവിശേഷകൻ” ഉദ്ദേശത്തിനു അനുരൂപമാണെന്നും ക്രിസ്തീയ സമുദായങ്ങളുടെ ആത്മീയ വളർച്ചയ്ക്കു ശരിയായ ജീവിതത്തിന്നും ഉതകുന്നവമാണെന്നും “ജ്ഞാനനിക്ഷേപം” അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സമുദായ സുവിശേഷകനിൽ കണ്ടുപറിച്ചു കണ്ടുപറഞ്ഞ കാര്യം മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടി എന്നും കണ്ടുപറഞ്ഞ ചൊല്ലുന്നതിനു പന്തളം സിമ്മനാരിയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏല്പാടിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതിയാണ് ഇതിൽ കാര്യമായി അനുമാനിച്ച ഭാഗം മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടി കണ്ടുപറഞ്ഞ ചൊല്ലുന്നതൊ ആ വകയ്ക്കു പട്ടുകാൽ വരുമാനത്തന്നെ ഏല്പാട്ടു ചെയ്യുന്നതൊ ഏതാണെന്നു വെളിവാകുന്നില്ല. ഏതായാലും സുവിശേഷകൻ ഉദ്ദേശം “ജ്ഞാനനിക്ഷേപം” ഇതുവരെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്നു ഇതുകൊണ്ടു വിചാരിക്കേണ്ടതു്. അംഗീകൃത സഭയിലെ ചോദ്യ ഉപദേശപ്രകാരം സുറിയാനികാരെ വളർത്തുവാൻ വേണ്ടി സുവിശേഷകൻ സമാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിക്ഷേപാധിപർ തെറ്റായി ധരിച്ചുപോയതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇങ്ങനെ പെട്ടെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടതെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ സുവിശേഷകൻ ഉദ്ദേശം സുറിയാനി സഭയുടെ വിശ്വാസാചാരപ്രകാരവും സാക്ഷാൽ സുവിശേഷസത്വപ്രകാരവും അതിന്റെ മകളിൽ ആത്മീയ വളർച്ചയും ശരിയായ ജീവിതവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ആണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ജ്ഞാനനിക്ഷേപം ഇതുവരെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇനിയെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ജീവികളുടേയും മരിച്ചവരുടേയും ആത്മാക്കൾക്കു കണ്ടുപറഞ്ഞ വളരെ ഫലം

മുണ്ടെന്നുള്ളതു അപ്പോസ്തലകാലം മുതൽ സകല ക്രിസ്തീയ വർഗ്ഗ
കാരും നിരന്തരമായി വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നതും അഹിയാസഭ
യിൽതന്നെ ഒരു വലിയ ഭാഗം സമ്മതിച്ചുവരുന്നതുമായ ഒരു സു
വിശേഷ സത്യമാകുന്നു. സുറിയാനിസഭയും അപ്പോസ്തലകാലം ഉ
പദേശത്തിൽ നിന്നു പിൻമാറാണെന്നല്ല, അതിനേക്കാൾ ഉറച്ചു നി
ല്ക്കണമെന്നത്രെ സുവിശേഷന്റെ സമാധിതന്മാരുടെ ഉദ്ദേശ ജ്ഞാ
നനിഷേധത്തെപ്പോലെ ആയിരം നിഷേധങ്ങൾക്കു ഇതു രൂപി
കയില്ലെന്നു വെച്ചു ഈ വിളക്കു പാലിൻകീഴെ കട്ടിത്തകീഴെ വയ്ക്കാ
വെന്നല്ല.

കുബ്ബാന ചൊല്ലുന്ന പട്ടകാരുടെ ഉപജീവനത്തിന്നു ഒരു ഏല്പാ
ട്ടുള്ളതുകിയതു സുവിശേഷ സത്യത്തിന്നു അന്നത്ര പരമല്ലെന്നാണു ജ്ഞാ
നനിഷേധത്തിന്റെ മതമെങ്കിൽ അതും ജ്ഞാനനിഷേധകന്മാർ
വിതന്നിന്നു പാപ്പയുടെ ഒരുഭിപ്രായമല്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കു
ന്നു. എന്തെന്നാൽ ബെസ്സാരിശായിൽ വേല ചെയ്യുന്നവൻ ബെസ്സാ
രിശായിൽ നിന്നു ഉപജീവിക്കുന്നമെന്നുള്ളതു ഒരു സുവിശേഷ സ
ത്യമല്ലെന്നു പറയാൻ പാടില്ലല്ലോ. അതെന്നാൽ കുബ്ബാന ചൊല്ലുന്ന
പട്ടകാരുടെ കുബ്ബാനകൊണ്ടുതന്നെ പൊറപ്പെടുവാൻ തക്ക ഏല്പാ
ട്ടു ചെയ്യുന്നതു സുവിശേഷതത്വത്തിന്നു എതിർപ്പാ നേരേ മറച്ചുവ
ടിയോ വേണ്ടാ പൊക്കണവും വേണ്ടാ, രണ്ടു കപ്പായവും വേണ്ടാ,
മടിക്കിലിൽകാഴ്ചയും വേണ്ടാ എന്നുള്ള കല്പനയോടുകൂടി സുവിശേ
ഷം പ്രസംഗിച്ചാൽ അത്യാപാത അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ പിൻ
ഗാമികളായി ആ വേലയുപാപ്പെടുന്നവൻ ശമ്പളത്തിന്നു കണ
ക്കു പറയുന്നതു സുവിശേഷത്തിന്നു മേന്മാത്ത ഏല്പാട്ട്.

സുറിയാനിസഭയും സുവിശേഷപ്രചരണവും.

നമ്മുടെ കന്യാപുത്രന്റെ ശിശുവാക്കു അന്ത്യമായി കൊടുത്ത
ആഹ്വാനമായ കല്പനയുടെഫലമായി അത്രെ ഇന്നു ലോകത്തിന്റെ
നാനാഭാഗങ്ങളിലായ അപ്പോസ്തലന്മാരായും അവരുടെ ശിശു
ഗണങ്ങളാലും സമാധികപ്പെട്ടവരും അവയിൽനിന്നു വേർപെട്ടു
പോയവരുമായി അനേക ക്രിസ്തീയശാഖകളെയും അവയിൽ ഉൾ
പ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ലക്ഷോപിലക്കും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും നാം കാണുന്ന
തു. സർവ്വസമ്മതമായ പാപസാക്ഷികളാലും പാരമ്പര്യത്താലും മലങ്ക
രസഭയും ഒരു അപ്പോസ്തലനായതന്നെ സമാധികപ്പെട്ടതെന്നു
നാം ഏകകണ്ഠേണ സമ്മതിക്കുകയും അനേക ചരിത്രങ്ങളാൽ സാ
ക്ഷികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജാത ഭേദത്താൽ ഉത്ഭുതമാകുന്ന അനവ
ധി മത്സരങ്ങളുടെയും വിവിധമതകന്മാരുടെയും ജന്മ ഭൂമിയായ
ഈ ഇൻഡ്യയിൽ അജ്ഞാനവൻകടലിൻ മദ്ധ്യേ കന്യാപുത്രന്റെ

ഒരുചെറിയ ദീപത്തെ കൊളുത്തു അതിനെ ഇതുവരെയും കൊടുത്തെ
കാത്തു പരിപാലിച്ചതിൽ അനേകരും വിസ്മയിക്കുകയും, നാജബല
മൊ, ദ്രവ്യബലമൊ, ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആധിപ്യമൊ കൂടാതെ ക്രി
സ്തുവിന്റെ മേൽ കർമ്മങ്ങൾ അധികം സഹിച്ചതു ഞങ്ങൾ ഞങ്ങൾ
എന്നുപറഞ്ഞുവന്ന അനേക സഭകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ ഒട്ടും
കുറവല്ലാത്ത പരീക്ഷകളും ഉപദ്രവങ്ങളും അന്തഃമുദ്രകളും സഹി
ച്ചിട്ടും പൂർവ്വികമായ അപ്പോസ്തോല വിശ്വാസത്തെ വിട്ടുകളയാ
തെ അതിനെ ഇരട്ടിയാക്കിയിട്ടു ഏകദേശം വരെയും കാത്തു
പരിപാലിച്ചതിൽ അനേക പാരമ്പര്യം സ്ഥിരമായിട്ടു കൂടയും ന
മ്മോടു കൂടെ സഹനപിടിക്കുകയും നമ്മെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യ
ന്നുണ്ടു എന്നിരുന്നാലും ക്രിസ്തുസഭയുടെ ഒരു അഭ്യവിട്ട വാക്കുന്ന സു
റിയാനിസഭ പ്രായത്തിലിരുന്നു എങ്കിൽ ഇൻഡ്യയിൽ ക്രിസ്തുമതം അ
ന്നെ പ്രചരിക്കുന്നതിൽ ഇടവകമായിരുന്നു എന്നും അതിനെ ന
മ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ ചെയ്യാതെ ഇരുന്നതു മോശമായിപ്പോയി എ
ന്നും നാം പൂർവ്വികന്മാർ സുവിശേഷവേലയ്ക്കു ഉത്സാഹമില്ലാത്ത
വരണ എന്നും, ഇന്നും നാം അശ്വിനെതന്നെ ഇര കുന്നു എന്നും ആ
ക്ഷേപിക്കുന്നവരായ അനേകരും ഉണ്ടു എന്നുമാത്രമല്ല ഇരുമിടെ
ഇരു കാരണത്തുമെന്തെന്തെങ്കിലും അക്ഷേപിക്കുന്നതിൽ ചിലരെല്ലാം ക
റെ അധികം സാമന്ത്രിം നടിക്കുന്നുമുണ്ടു. എന്നാൽ ഒരു സഭ അതി
ന്റെ വിശ്വാസത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്നിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആ
സഭയിൽ തന്നെ വിശ്വാസ സമീരനയും മോജിപ്പും അത്യാവശ്യം
അത്ര. സഭയുടെ നടത്തിപ്പുകാർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തപ്പെട്ടിടത്തിന്റെ
അടിസ്ഥാനപ്പെട്ട ബലമായി ഉറപ്പിക്കുന്നതിനോ വേറെ സഭകൾനി
ൽക്കുന്നതിനോ നോക്കേണ്ടതു. സഭയുടെ സാമൂഹ്യഭരണത്തിലും
അതിന്റെ അറകുറവുകൾ തീക്കുന്നതിലും പ്രാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരു
ന്നതായ കാലത്തിൽ വചനശിശുക്കൾ വിട്ടുകളയേണ്ടിവരുമെന്നുള്ള
തിൽ നടപ്പുകൾ ആറാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിൽ നി
ന്നും അപ്പോസ്തോലന്മാരെ തന്നെ നമുക്കു സാക്ഷികളായി വിളി
ക്കാം. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കെ അനവധി ഉപദ്രവങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ സമാ
പിക്കപ്പെട്ടുകയും സമാപിച്ചു ഏകദേശിച്ചുന്നതിനുമുമ്പു സമാപക
ന്റെ മരണം മൂലം അനവധി തന്റെ പുച്ഛത്തന്നെ ആവ
ശ്യമായിരുന്ന മൂലപ്പാൽ ലഭിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു തടവുമില്ലാതെ ക
ഴുപ്പുകയും അതനിടയിൽ പുറത്തുകിട്ടിത്തന്നിന്നും സഹിക്കേണ്ടി
വന്ന ഭണ്ഡനത്തിന്റെ ആധിക്യത്താൽ താൻ തന്നെ മരിച്ചുപോ
കുമൊ എന്നു സൂചിപ്പിച്ചു പരിഭ്രമത്തിലും ഭയത്തിലുമിരുന്ന ചൈ
തന്യ സുറിയാനിസഭ ആകാശത്തു മിഴുന്നതിനാലും അഭ്യവിട്ടി
ക്കാരത്തിൽ ഏതു കഠിനകണ്ഠൻ അപേക്ഷ കുറവും പറയു. ഭയകര
മായ ശത്രുവിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു തന്നെ തന്നെ രക്ഷകേണ്ടുന്നതി

ന ജീവദ മഞ്ഞെ ട്ടുകുടി പോട്ടുഗീസു രാജാവിന്റെ ചിറകിൻകീഴെ അഭയം പ്രാപിച്ചു പൈതാ ആകാലത്തു വഴി മരിക്കെ ഇരിക്കുന്ന പുറജാതിസഭയ്ക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കെ നടന്നതിനു വല്ല പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്യാതെ വിരുന്നതു അയ്യങ്കൽമെന്ന അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവൻ മരിക്കു സംബന്ധമായൊ വെദപുസ്തകസ ബന്ധമായൊ യാതൊരു അറിവുമില്ലാത്തവനെന്നു മാത്രമെ പറയാനൊള്ളൂ, എങ്കിലും സുറിയാനിസഭ ആ കാലത്തു സുവിശേഷവേദലയിൽ തീരെ ഉത്സാഹമില്ലാ എന്നു പറയുന്നതു അത്ര വാസ്തവമായുള്ളതല്ല എന്നന്നാരു അപ്പൊസ്തോലനാരു സഭയിൽ ചെവ്കപ്പെട്ട ആളുകളുടെയും സമാധികപ്പെട്ട പള്ളികളുടെയും തുക ഏറ്റവും ചുരുക്കമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ലല്ലോ എന്നാരു കാലക്രമം കൊണ്ടു സുറിയാനികാർ തങ്ങൾക്കുതന്നെ ഒരു രാജാവിനെ നിരംബരമുള്ളതെന്നും തിരുവിശ്വാസർ രാജാപത്നനും ഒരു പലപ്പോഴായി കൊടുക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാപദവികളും പ്രാപിച്ചു എന്നും വായിക്കുന്നതിൽ നന്നും സഭ ഏത്ര അത്ഭുതകരമാംവണ്ണം വളർന്നിരുന്നു എന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. ഇതുമാത്രമൊ ഗതാഗതത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏറ്റവും അപൂർവമായിരുന്ന ഇരുന്ന ആകാലത്തു അനവധി അക്രമങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ കേഴിക്കൊട്ടു വാസ്തോഡ് ഗാമായുമായി അടുത്തു ഏല്പാടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും മൈല പൂരക്കു ആളുകൾ പോകുക പരിവൃണ്ടായിരുന്നു എന്നും അറിയുന്നതിൽ നിന്നു സഭ പട്ടംരെ ഉദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ആളുകൾ മതവിശ്വാസങ്ങളിൽ തീർപ്പായുള്ളുവരായിരുന്നു എന്നും നമുക്കു ഉറപ്പാകാം. ഇതുപോലെ മറ്റു അനേക കാരണങ്ങളാലും ഹിന്ദുക്കളിൽ നിന്നും തുടരെ തുടരെ ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്വൈത ഏറ്റവും ഉന്നതജ്ഞിതമായിരുന്ന സുവിശേഷവേദ നടത്തി തങ്ങളുടെ ചുറ്റുമുള്ള പുറജാതികാരെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു ചേർത്തു സഭയെ ബലപ്പെടുത്തി എന്നുള്ളതു നിവിശ്വമാണു. പക്ഷെ ഈ കാലങ്ങളിൽ ഉള്ളതുപോലെ വല്ല വഴികളിലൂടെ നിന്നു ക്രൂകിവിളിക്കുന്നതിനും കള്ളം പൊർട്ടുകൾ എഴുതിയെഴുതുന്നതിനും ആളുകൾ ഇല്ലാതെ ഇരുന്നെന്നു കാ. പരദേശമിഷ്യനറ മാതം വരാതെ ഇരുന്നില്ല. ഈ കാലത്തെപ്പോലെ ഗതാഗത സൗകര്യങ്ങൾ കൂടെയും ഇല്ലാതിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ എട്ടാൻപതും വർഷങ്ങൾ കരമാർഗ്ഗമായിരുന്ന സഞ്ചരിച്ച തങ്ങളുടെ ആയുസ്സു നെ കഴുപ്പാടുകഴിത ഇവർ അവസാനിപ്പിച്ചതു ഇരുപതു വയസ്സുള്ള ഈ അന്ധകാരത്തിൽ സുവിശേഷവേദ നടത്തുവാൻ അല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ പിന്നെ എന്തിനായിട്ടായിരുന്നു? വീട്ടിൽ ഗതിയില്ലാഴിക മാൻ പല്ലകമ്മട്ടികാരുടെയും ശമ്പളം ഇവിടെ ഇരുന്നു കൊണ്ടു പററിന്നു ശിഷ്യ വരുന്നതു ബേകിപ്പടാനോ? ഭായുമാരെപ്പോലും കൂടി ഗതാഗതം നടച്ചു കിത്തിരകെട്ടിയ പണ്ടിലിരുത്തു

ഞങ്ങളുടെയും സഹാരി ചെയ്യാനോ? നല്ല തരം കതിരുകളെ
 യാ കന്നുകാലികളെയും നോക്കിപ്പാങ്ങി വളത്തിവറ്റു ആദായമെ
 ട്ടുവാനോ? വല്ല പള്ളിപ്പുറംപാറങ്ങളിലും ശുപാർശി ചെയ്യാ
 നോ? വല്ലവരുടെയും പുസ്തക അദ്ധ്യക്ഷൻ പട്ടാപ്പകലിൽ കത്ത
 കവർച്ചയെ കിറമേപ്പു വാനോ? സമ്പാദ്യം മുഴുവനും വല്ലമുട്ടത്തു
 രത്തന്നു പ്രവഹാര പാഞ്ഞു ചിലവിട്ടുകഴയാമെന്നു വിവാദ പാ
 ളാനോ? ഉവയ്ക്കുന്നമല്ലായിരുന്ന ക്രിസ്തുവിനെയുള്ള സാക്ഷാത
 സ്സഹ കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ ആയസ്സുപോലും നഷ്ടപ്പെട്ടാലും സഭവ
 ലികളാണെന്നുള്ള സത്യ ഉപദേശത്തെക്കൂടി ഇവർ പ്രയത്നിക്ക
 കയും ഫലമുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു ഏകീകൃതം പിന്നാലെവന്ന ഉപദ്രവ
 ങ്ങളുടെ ആധിക്യാനിമിത്തമത്രെ ഈ വേല നിന്നുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കി
 ൽ അതിനിടയായ്ക്കൂ. എന്തെന്നാൽ തന്റെ ചിറകിന്റെകീഴെ അഭ
 യം പ്രാപിച്ച കുട്ടിയെ ആ ചിറകിന്റെ കീഴിൽനിന്നു വിടാതെ
 ആനയായിപ്പോലെ അമ്പഴങ്ങാ എന്നപോലെ ഭക്ഷിച്ചുകഴയണമെ
 ന്നും അവരുടെ സ്വന്തം അവരിൽ നിന്നെടുത്ത സുറിയാനി സ
 ഭ അശേഷം റൊമ്മയ്ക്കു തരിച്ചു പാപ്പയ്ക്കു അടിമപ്പെടുത്തണമെ
 ന്ന നിശ്ചയിച്ച സാമം, ദാനം, ഭരണം, എന്നീ നയങ്ങളിൽ
 ഒന്നും വിട്ടുകഴയാതെ പ്രയോഗിച്ചു മേനേസ്സസ്സ മുതലായ റൊമാ
 കായരുടെ അതിഭയങ്കര യുദ്ധത്തിൽ തന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ
 ചീന്തപ്പെടുകയും പാതിഭാഗം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്ത ചീന്തപ്പെട്ട പാ
 തിയുംകൊണ്ടു ആ ഭയങ്കര ചിറകിന്റെ അടിമയെ വിട്ടൊടി ക്രൂര
 ന് കരിശിൻ കീഴൽ എത്തി തന്റെ കിറപ്പെട്ടതായ അവയവങ്ങ
 ളെ ഒരുവിധത്തിൽ വീണ്ടും വെച്ചുകെട്ടി വളരെ നാളെക്കു മരിച്ചു
 പോകുമെ എന്നുകൂടെ സ ശരിക്കത്തകപണ്ണം അത്ര ഭയങ്കരപന്റ
 യിൽ കിടക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന സുറിയാനിസഭ പുറജാതിക്കാരുടെ
 ഇടയിൽ സുവിശേഷ വേദം ആകാലത്തു പ്രയത്നിക്കാത്തതു അ
 യോഗ്യമെന്നു പറയുന്നതു കൊടുക്കാറിനാൽ ഉടഞ്ഞ ഒരു കപ്പലി
 പെ ശേഷിച്ചവരായ ആളുകൾ പലകകളിമെൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു
 നിർജ്ജീവന്മാരായി തുഴയുന്ന സമയം അവരെക്കു കപ്പൽ ചാൽ കാ
 ണാതെ ഉഴയുന്ന ഒരു കപ്പൽക്കൽ നിങ്ങൾ വഴികാണിച്ചു കൊടു
 കാതെ ഇരിക്കുന്നതു മോശം എന്നു പറയുന്നതിലും ഭോഷപമത്രെ.
 റൊമയുടെയും ഭയങ്കരപാരിൽ ശക്തി അശേഷം നശിച്ചു സ്വ
 യത്നാനന്തരീന്ദുപോലും പ്രാപ്തി ഇല്ലാതെ കിടന്നിരുന്ന സുറിയാനി
 സഭയ്ക്കു ആ കാലത്തു മിഷ്യനറിമാരെ അഭ്യസിപ്പിച്ചു മറ്റാൻ ബല
 മുണ്ടാകുമെ. അഥവാ വല്ല പ്രകാരമേയും കുറെ ബലമുണ്ടാക
 ന്നു ഏകിൽ അതു കിറി അഴിഞ്ഞു മെച്ചിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്വന്ത ശരീ
 രത്തെ പൂട്ടി ആക്കുന്നതിനല്ലെങ്കിലും ഉപദേശിക്കേണ്ടതു. അതെ
 അപ്രകാരം സുറിയാനി സഭ പ്രവൃത്തിച്ചതും എന്തെന്നാൽ പൂ

ലിങ്കോട്ടു വലു മാർ ടീഫന്നാസ്ത്രോസ്സിന്റെ കാലം മുതൽ ഗവൺ
ൻറിൽ നിന്നും മറ്റുമുണ്ടായിട്ടുള്ള ഓരോ സഹായങ്ങളെ സുവി
ശേഷസഭയുടെ ബലത്തിനും ഇടിഞ്ഞു പൊളിഞ്ഞു നില്ക്കു
വാനായിരിക്കുന്ന അവളുടെ ശരീരത്തിന്റെ ശക്തി വർദ്ധി
ക്കും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത വിപ്ലവാസവിഷയത്തിലേക്കു വിനയോപ
ചിതം. ഇങ്ങിനെ സുവിശേഷസഭ ശക്തിയെ പ്രാപിച്ചുപോയോ
യെന്നു അത്രെ ഇടിഞ്ഞു പൊളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഈ കെട്ടിടത്തിൽ നിന്നും
മറ്റൊന്നു പണിയുവാനല്ലാ പിന്നെയും അതിനെ ഉയർത്തുവാൻ എ
ന്നു പറഞ്ഞു വന്ന മിഷ്യനറിമാരുമായി സഹ്യമുണ്ടായും വീണ്ടും
അധഃപതനത്തിൽ ഇടയായതും. ഇങ്ങിനെകുലപ്പെട്ടവർ ബാധയാ
യി എന്നു പറയുന്നതുപോലെ അമേരിക്കയിൽ യോജിച്ചു അവളുടെ
സഖകളായിരുന്ന മിഷ്യനറിമാർ അത്യാഗ്രഹകളായി ഇടിഞ്ഞുപൊ
ളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന അവളുടെ ചില സാമഗ്രികൾക്കൊണ്ടു തങ്ങൾക്കു
നന്നെകെട്ടിടം പണിയുക അവളുടെ ആഭിമുഖ്യങ്ങൾ അധികവും കൈ
വശപ്പെടുത്തുക, അവളുടെ പുസ്തക അളമാരികൾ കവച്ചു മെയ്യു
ക മുതലായ നീചപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുകയും, തങ്ങൾ എയ്യു വിഷ
യത്തിന്റെ ഫലമായി അവളുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും ഒരു ഭാഗം
പരിച്ചു കീറി എടുക്കുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടും അവളെ ബലഹീനപ്പെ
ടുത്തി എന്നും തീരാത്ത അന്ത്യശ്വേദത്തിന്റെ വിത്തുകളുടേയും അ
വളിൽ വിതച്ചു വഴിയരികെ ആരുമല്ലാത്തവളായി അവളെ എ
റിഞ്ഞുകളകയും ചെയ്തതിനാൽ അവളെ തുടങ്ങിയ ഈ നല്ലവേല
അസമർത്ഥിച്ചു പോകുന്നതിനിടയായി എന്നു വ്യസനപൂർവ്വം പ്രസംഗ
പിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ മിഷ്യനറിമാർ മെയ്യു അതിയായ ഉപദ്രവ
ത്തിന്റെ വേദന ഇന്നും അവളിൽ നിന്നും നീങ്ങിപ്പോയിട്ടില്ലാത്ത
ഇരിക്കുമ്പോൾ സുവിശേഷസഭ സുവിശേഷവേലയിൽ പ്രവേശി
പ്പാൻ ഈ അല്പകാലത്തേക്കു സംഗതി ആയില്ലായെന്നുള്ളതു അത്ര
അത്ഭുതകരമായ അകാശ്യമൊ. നേരെമറിച്ചു സൗകര്യമുള്ളപ്പോൾ
ഒക്കയും അല്പകാലത്തു പ്രവൃത്തിച്ചതുപോലെ തന്നെ സുവിശേഷ
പ്രചാരത്തിനും വീണ്ടും പരിശ്രമിക്കുകയും സാധിക്കാതെ ഇരിക്കത്ത
ക്കവണ്ണം മഞ്ചകന്മാരും ഭൂമിമാരികളുമാവാ അവളുടെ സഖികളിൽ
നിന്നും അനേക കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിക്കേണ്ടി വരികയും ചെയ്തതി
ൽ അമേരിക്കയിൽ നവതപസ്സുകൾ അല്ലെ വേണ്ടതു. ഇതുകൊണ്ടു
പൂർവ്വീക സഭ സുവിശേഷവേലയ്ക്കു കഴിയുന്നതും പ്രയത്നിച്ചു എ
ന്നും ഉൾപ്രയത്നം സുവിശേഷവേലയ്ക്കു വന്നതിന്റെ ആദ്യവിത്തുകൾ
വിതച്ചതു അപരാധമെന്നും നമുക്കു സഹായം പറയാം.

പോലാകാരുമാലുള്ള കഠിന യുദ്ധത്തിൽ ഒരു ഭാഗം നമ്മിൽ നി
ന്നു പിരിഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ട് തക്കമുണ്ടായ വേദനയും മാതൃത്വ
ത്തനടുത്ത ദുഃഖാലുലാസം ഉപദ്രവമുണ്ടാകുന്നില്ല എന്നാൽ മി

ആനന്ദമയമായ ഉത്സാഹത്തോടെ സുവിശേഷം സഭയിൽ നിന്നു വി
രിഞ്ഞു നവീകരണം ഇന്നും അവളുടെ പാപത്തിൽ ഒരു മുളയായി
തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. മിശ്യാനറിമാർ സുവിശേഷസഭയിൽ ശേഷിപ്പി
ച്ചിരിക്കുന്നവരും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു തങ്ങൾക്കു വേണമെന്നുള്ള
ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി ഇവർ ഇന്നും അവളെ തുടരെത്തുടരെ ഓരോ
വ്യവഹാരങ്ങളിലേക്കു ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അവൾ
ക്കു സുവിശേഷവേലയ്ക്കു ഉത്സാഹിക്കുന്നതിനു സ്വതന്ത്ര്യവും സൗക
ര്യവും ഇപ്പോഴുമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ ലോകത്തിലേക്കു സുവി
ശേഷവേലയ്ക്കു അതുത്സാഹികൾ തങ്ങളാണെന്നു പറയുന്ന ചതു
മിശ്യാൻ സമൂഹം പോലും നമ്മെ ഈ അടുത്ത കാലത്തു ഒരു പ്രവ
ഹാരത്തലേക്കു ആകർഷിച്ചിരിക്കുന്നതും നമ്മെ തിരഞ്ഞെടുത്തു ചേർന്നു
കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനുള്ള നവീകരണകാര്യങ്ങൾ അത്യാവേശത്തോടുകൂടി സുവിശേഷ
സഭയുടെ അധിപന്മാർക്കു നമ്മെ അടുത്ത കാലത്തേക്കും സു
വിശേഷവേലയ്ക്കു ഉത്സാഹിക്കുവാൻ തരം കിട്ടുമെന്നു ഉറപ്പാക്കു
വാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. എന്നാലും സുവിശേഷവേല എന്ന വലു
ത്തു എന്നാണെന്നു സ്വല്പം ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ അനുഭവി
തമായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. മിക്കവാറും വിനയിക്കുന്നവരിലേക്കു പോകുന്നസഭക
ൾ സുവിശേഷസംഘം എന്ന നാമത്തിൽ തങ്ങളെ തന്നെ ബലപ്പെ
ടുത്തുകൊണ്ടു നമ്മിൽ തന്നെയും പല സാധുക്കളെയും തട്ടിയെടുക്കുന്ന
തിന്നു അതൊരു തകരാറായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ന
മ്മുടെ കണ്ണുകൾക്കു മുന്തിരിക്കെ തന്നെ സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നില്ല. വല്ല
മറ്റൊരാളുടെയോ സാധുവായതോടൊന്നു പണം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ഇം
ഗ്ലിഷ് പള്ളിത്തടങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിലാണ് സുവിശേഷവേലയ
ുടെ പ്രചാരം ഇരിക്കുന്നതെങ്കിൽ നാം ഈ അടുത്ത കാലങ്ങളിൽ ഒരു
മറ്റൊരു മറ്റൊരു പണം കൂടാതെ അറേബ്യൻ പള്ളിത്തടങ്ങൾ നടത്തി
കൊണ്ടു തീരുന്നതിനാൽ നാമല്ലെങ്കിൽ കേരളമായി സുവിശേഷ
വേല നടത്തുന്നതു. പിന്നെ വല്ല യാദൃകോപായകാര്യം തങ്ങളുടെ
മതസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു എതിരായി പ്രവൃത്തിച്ചുകാണുന്നു എ
ങ്കിൽ അതിന്നു ഭയം വരുവാനായി ഉണ്ടാകിയിരിക്കുന്ന പ്രാ
ർത്ഥന സമാജങ്ങളും യാദൃകോപായ വിശ്വാസത്തിനെതിരായി അ
ർത്ഥശൂന്യമായി വിട്ടുപോകാത്ത യാദൃകോപായ ഉപദേശങ്ങളെ ആ
ക്ഷേപിച്ചു പല സാധുക്കളെയും ഭ്രമിപ്പിച്ചു മരം മരിക്കുകയും ഒരി
കൂടെ പാപത്തിലേക്കു വീണ്ടും പാപം പിന്നീട് അതിൽ നിന്നു
തിരിച്ചു വരുന്നതിന്നും ശക്തിയില്ലാത്ത സാധുസ്ത്രീകളെ ഒരു അശു
ഭമായ വിശുദ്ധ ചുംബനം കൊണ്ടു വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഉപ
ദേശഗണങ്ങളും കരം ചുമക്കുമായിരിക്കേണ്ടതും. പിന്നെ അതോടൊ
ന്നു വല്ലകുറ്റവും ചെയ്താൽ വെള്ളക്കാരായാ ഇറക്കുമതി ചെയ്യു അതു
മറ്റൊരു കൊണ്ടു നടന്നു പ്രസംഗിച്ചു കരം പണം തട്ടിക്കുന്നതിന്നു

ആ സമയങ്ങളിൽ ഒരു ഉപദേശി വാക്തവ്യാസായിന്റെ കരിപ്പപ്പൈയ്യ സംഗതന്മാർ കാനിച്ചതു പോലെ കുറെ ഗൗരവം നടിച്ചുകൊണ്ടു വെളികൊക്കെ നടപ്പാക്കും കൂട്ടം കൂട്ടുന്ന സ്രീകൃഷ്ണ മദ്ധ്യസ്ഥിതനും മനോഹരനും ആകുലനും ഇവിടെ ആരുമില്ലെന്നു വരുന്നതും. അതു പോലെ തന്നെ വല്ലയാങ്കോബായകാരെയും വേലയിൽ ഏല്പിപ്പിച്ച് ഇവ കഴിഞ്ഞ കാലത്തിൽ മാവലിക്കര ഒരു പാതിരി പ്രവൃത്തിച്ചതു പോലെ ഞായറാഴ്ച പെണ്ണു കെട്ടുന്ന എങ്കൽ വേലയിൽ നിന്നു നീക്കുവാനും മറ്റും ഇവിടെ ഇനിയുന്നില്ലെന്നു വരുന്നതും. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ വകകൾ തന്നെ ആണോ സാക്ഷാൽ സുവിശേഷവേലയെന്നു ഇവിടെ ബലമായ സംശയമുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വകരമായ രക്ഷയെപ്പറ്റി അറിയാതെ കിടക്കുന്ന ജാതികളുടെ ഇടയിൽ അതിനെ അറിയിച്ചു അവരെ സത്യജ്ഞാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതല്ലയോ പ്രധാനമായ സുവിശേഷവേല. അങ്ങിനെ അല്ലയോ നമ്മുടെ കർത്താവു പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും. പരസ്പരം അടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം രണ്ടു തമ്മിൽ വല്ല വിത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടു ഏകിലും വല്ല സുവിശേഷകന്മാരെന്നു പറയുന്ന ചേൽ പറഞ്ഞ കൂട്ടർ ആരുമില്ലാത്ത അത്യന്താധാ ചെയ്യുന്നതായും കാണുന്നില്ല.

എന്നാൽ നമ്മുടെ ഇടയിലും അന്യസമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു ഇവ വക സുവിശേഷവേല കുറവായിരിക്കുന്നു എന്നും നമ്മിൽ തന്നെ പലരും ഇളക്കുന്നതിനും മറിയുന്നതിനും സംഗതിയാകുന്നു എന്നും നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാത്ത ഒരു സംഗതിയത്രെ. നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പലരുടേയും വിചാരം സുവിശേഷവേലയെന്നുള്ളതു ഏറ്റവും ഉഷ്ണമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെന്നും അതിത്തങ്ങൾക്കു യാതൊരു കാര്യവുമില്ലെന്നും അല്ലയോ എന്നു സംശയിക്കുന്ന പരിഷ്കാരം ഉദ്വിച്ചവരുന്തോറും ആളുവില കല്ലുവിലയെന്ന് പ്രമാണം അനുസരിച്ചു വിലയുള്ളവരിൽ നിന്നു വരുന്ന വചനങ്ങൾ മാത്രമേ ആളുകൾ വില വെച്ചാൽ ഇടയാകുമെന്നുള്ളതു നാംവിസ്മയകരമായ ഒരു സംഗതിയത്രെ. നമ്മുടെ സഭയിൽ കല്പനപ്രകാരം പ്രസംഗത്തിൽ നടക്കുന്ന ഉപദേശകളിൽ പലരും പൂജ്യങ്ങളാണെന്നും ചിലരെല്ലാം വിശ്വാസ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനായി പ്രസംഗിക്കുന്നു എന്നുള്ളതും ഇപ്പോഴും നാം അനുഭവിച്ചറിയുന്ന ഒരു സംഗതിയത്രെ. ഒരു സമുദായത്തിലുൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഏവരും ആ സമുദായത്തിന്റെ ഉയർച്ചയ്ക്കായി പ്രയത്നിക്കേണ്ടതാണെന്നും സ്വയം പ്രാണനത്തിനുള്ള രക്ഷാലി കഴിഞ്ഞാൽ അത്യാവശ്യമായ സുവിശേഷ പ്രസംഗമാണെന്നുള്ളതു എന്റെ സങ്കീർണ്ണമായ അനേകം വിദ്യാർത്ഥികളെയും വാല്യന്മാരെയും ഞാൻ വിശേഷാൽ ഓർപ്പിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതി അല്ല. സഭാനായകന്മാർ മിക്കവാറും മുൻ

പറഞ്ഞതു പോലെ അന്യ കാര്യങ്ങളിൽ സമപ്രയം ചെയ്യുവാൻ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതിനാലും ഇടവകകളിൽ ഉടൻ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടിരിക്കുന്ന ഇളകങ്ങളാൽ പട്ടകാക്കു തരമില്ലാതെ ഇരിക്കുന്നതിനാലും യോഗ്യമായ തരത്തിൽ സുവിശേഷവേലകൾ ഉത്സാഹിച്ചു നമ്മുടെ മോശാവിൽ നിന്നും നിന്ദയെ നീക്കികളയേണ്ട ചുമതല നമ്മിൽ ആണ്. ഹേ പ്രിയരെ അന്ത്യർ വന്നു നമ്മുടെ അവകാശത്തെ തടസ്സമാക്കിട്ടു പകിട്ടു തിരുവനന്തപുരത്തിനു തെക്കു നിന്നുകൊണ്ടും ഉടക്കു ചുറ്റിനിന്നു പറഞ്ഞു നമ്മുടെ മേൽനിന്നു ഭക്ഷിച്ചു നമ്മുടെ മുമ്പു കയ്യേറ്റു കവർച്ച ചെയ്യുന്നതു നമുക്കു ഏതായും അപമാനകരമായിട്ടുള്ളതാണ്. ആയതിനാൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ അവകാശവും അവർ അന്ത്യം ഉറപ്പു നൽകിയതിനാൽ ആ മഹത്വമേറിയ സുവിശേഷവേലയെ വീണ്ടും തുടങ്ങുന്നതിനു നമുക്കു ശ്രമിക്കാം. റോമുകാരിൽ നിന്നും മിഷ്യനറിമാരിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ബലഹീനതകളെ ഗണ്യമാക്കാതെ നമ്മുടെ അവകാശത്തെ ഏകീകരണത്തിൽ നമുക്കു തിരിഞ്ഞോടാം. എന്തെന്നാൽ ഒരു കരടിയുടെ (പറ്റുക) നിന്നും ഒരു സിംഹത്തിൽ (സിംഹം) നിന്നും നമ്മെ രക്ഷിച്ച ദൈവം മേലായില്ലാത്ത ഫലസ്തീയരെ (പുറജാതികാരെ) നമ്മുടെ കൈകളിലേക്കു ഏല്പിയിട്ടു. സിംഹത്തിന്റെ വായിൽ നിന്നു ഏതൊരു രക്ഷിക്കേണ്ടതെങ്കിലും നമ്മുടെ കൈകളിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള കൈകളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു നീ എന്നെ ചെയ്യിക്കേണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു നമുക്കു അപേക്ഷിക്കാം. (൨൨ സങ്കീർത്ഥ) ആയതുകൊണ്ടു ഈ കാര്യത്തെ നിസ്സാരമായി വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനേകരും ഉണ്ടെന്നും വിദ്യാത്മികളിൽ നിന്നും വാല്യന്മാരിൽ നിന്നും സുവിശേഷവേലയ്ക്കുള്ള ആഗ്രഹമായ അഗ്നിപുറപ്പെട്ടെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു, അങ്ങിനെ പൂർണ്ണമനസ്സോടെ നാം പ്രവേശിക്കുന്നു എങ്കിൽ പിന്നീടു നമ്മുടെ മുമ്പിൽ പ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുന്നതു പരസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിലുള്ള പ്രാസമത്രെ. സുറിയാനികാർ ഈ കാലങ്ങളിൽ പല കാര്യങ്ങളിലേക്കു പണം കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നു. എങ്കിലും സുവിശേഷസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ചിലവിടുന്നതിനു അർക്കു അശേഷം വൈദനസ്സും ഇല്ലായെന്നു അനേക ലക്ഷ്യങ്ങളാൽ പെട്ടിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അതും അത്ര ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു പ്രാസമാണ്. പിന്നീടു സുവിശേഷവേല ശരിയായി നടത്തുന്നതിനു താഴെവരുന്ന പ്രകാരം പ്രവൃത്തികളെന്നൊക്കുന്നു എന്റെ അഭിപ്രായം.

(൧.) ഇപ്പോൾ നടത്തിവരുന്നവക സുറിയാനി സുവിശേഷ സംഘത്തെ ഒന്നുകൂടി ബലപ്പെടുത്തുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു കമ്മിറ്റി ഉണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടു ഇതിനെ മലങ്കരയോടുകൂട്ടി സുവിശേഷവേലയുടെ മേൽനോട്ടക്കമ്മിറ്റിയായി ഏല്പിക്കുകയോ മാത്രം

ലിങ്കര സുറിയാനി സുവിശേഷസംഘത്തെ പോലെ എല്ലാ പ്രധാന സമചങ്ങലിലും ഓരോ സംഘം ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ളതും ചെയ്യുക. (൨) ഇപ്പോൾ കല്പനപ്രകാരം പ്രസംഗികളായി നടക്കുന്ന ഉപദേശിമാർ ഒരു പരീക്ഷ നടത്തി അയോഗ്യന്മാരായുള്ളവരെ പിരിച്ചുവിട്ട ശേഷം പേരെ ശുദ്ധത്തിനേതെ മെൽനോട്ട കമ്മിറ്റിയുടെ കീഴിൽ സമീപപ്പെടുത്തുക. (൩) ഇവർ പ്രസംഗം നടത്തുന്ന ഓരോ സമചങ്ങലിൽ നിന്നും അല്പകിത് മലങ്കരയിടവക ഒട്ടകുനിന്നോ പണച്ചിലവായ്കയായി ഒരു തുക പിരിച്ചെടുക്കുക. (൪) ആണ്ടുതോറും ഉപദേശിക്കായി ഒരു പ്രത്യേക പരീക്ഷ നടത്തി സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും നമ്മാനങ്ങളും കൊടുക്കുകയും ആണ്ടിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം ഉപദേശിമാരുടെ പൊതുയോഗം നടത്തുകയും ചെയ്യുക. ഇത്രയും സംഗതികൾ നടത്തുന്ന ഏകീകൃത സുവിശേഷ വേല ഒരു വിധത്തിൽ ഭംഗിയാകുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ വിഷയത്തിൽ മാനുവൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച അവാർകളും അറിവുപരിചയമുള്ള മറ്റൊരാളാൽ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും വേണ്ടതുപോലായിട്ട് ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

(സി)

പ്രസംഗം

“എന്നിട്ട് അവനെ ചതപ്പിക്കുന്നതിനു യഹോവായിക്കു ഇഷ്ടം തോന്നി” (ഏശാ - ൫൪ - ൧൦-ൽ ഒരുഭാഗം)
 ൧. പ്രിയരെ! മേൽകാണിച്ച വാക്യത്തിൽനിന്നും ആരും, അല്ലാകിൽ ഏതിനായിട്ട് ചതപ്പിക്കുന്നതിനു യഹോവായിക്കു ഇഷ്ടം തോന്നിയെന്നുള്ളതു പെട്ടിപ്പെടുന്നില്ല.

അതിനാൽ ഈ അസ്പഷ്ടമായ രണ്ടു കാല്പനകളെപ്പറ്റി ആദ്യം നമുക്കു ഗ്രാഹിക്കാം. ഒന്നാമതായി, ആരെ ചതപ്പിച്ചാൽ യഹോവായിക്കു ഇഷ്ടം തോന്നി. ആയു തന്റെ ഏകജനനായ പുത്രനെ അല്ലയോ? രണ്ടാം സംഗതി ഇപ്രകാരം ചതപ്പിക്കുന്നതിനു യഹോവായിക്കു ഇഷ്ടംതോന്നുവെന്നുള്ള കാരണമെന്താണ്.

നമ്മുടെ ആദ്യ മതാപിതാക്കന്മാരുടെ പാപത്താൽ (കല്പന ലംഘനത്താൽ) മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഒട്ടകു അത്യന്താശിക്ഷയ്ക്കു പാത്രീഭവിച്ചിരുന്നതായ സന്ദർഭത്തിൽ, പുത്രനായ ക്രിസ്തുവേണ്ട ഒരു ജാഗ്രതാർത്ഥം എന്ന നിലയിൽ സർവമനുഷ്യാർക്കായിട്ടെയും പാപത്തെ തന്മേൽ വഹിക്കുകയും തദനുസരണം കുരിശുമരണം അനുഭവിക്കുന്നതിനു തന്നത്താൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുകയും ചെയ്തിനാലത്രെ. ഇപ്രകാരം പാപത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവനായ നമ്മുടെ ദൈവപിതാക്കന്മാർ നമുക്കുവേണ്ടി പാപമോക്ഷപ്പെട്ടു. (൧കൊരി. ൩-൨൧)

നമ്മുടെ അകൃത്യങ്ങളിൽ നിമിത്തം മുറിവേറ്റു. നമ്മുടെ സമാധാനത്തിനുള്ള ശിക്ഷ അറവനെറോത ഉണ്ടാവി. അവൻ കൊണ്ടു അടികളിൽ നാം സെതപ്പുമാകപ്പെട്ടു ഇരിക്കുന്നു. (ഏശാ. ൫൪. ൫) എന്നാലൊ നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ “അവൻ (ക്രിസ്തു) സാഹസം ചെയ്തിട്ടില്ല. അവനെറൊരിൽ ഒരുവനെയും ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നതുമില്ല”. (ഏശാ. ൫൪. ൪) ഇതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ പ്രസ്തുതവാക്യത്തിൽ “എന്നിട്ടും” എന്നൊരു പദം ഉപയോഗിച്ചു കണ്ടുന്നത്. ഇപ്പോൾ അസംപന്നമായ രണ്ടു സംഗതികളെപ്പറ്റിയും നാം ഏറ്റക്കുറെ ചിന്തിച്ചുവല്ലോ.

൨. ഇനിമു. ക്രിസ്തു നമ്മുടെ ഗുണമനുഭവത്തിൽ ഉറക്കപ്പോട്ടുകൾകൾക്കും സഹിയ്ക്കുന്നതെന്നതന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതായ ഒരു മുഖ്യവസ്തു എന്നെന്നുകൂടി വിചാരിക്ക. ആയു മനുഷ്യരകളോടുള്ള അറവനെറൊരി പാരമായ സ്നേഹമെന്ന. സ്വർഗ്ഗഭൂതഗണങ്ങളാൽ എല്ലാജ്യോഴും “ഹാലൊച്ചയ്ക്കും” പാടി സൂതകളെപ്പിടുന്നവനായതാൻ, തന്റെ ദിവ്യരക്ഷസ്സിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു, എന്നുവേണ്ടാ സർവ്വപ്രീതിയെക്കൊണ്ടും ഒന്നടങ്കംതള്ളി. ഏറ്റവും തുശ്ശായ ഉറക്കുമിയാൽ ജന്മനാകുവാൻതന്നെപ്രേരിപ്പിച്ച ഒരു സ്നേഹത്തെ ഉണ്ണിപ്പാനെക്കുറിച്ചും? നാം ഏത് അറവസമയിൽ ഇരുന്നപ്പോഴാണ് അവൻ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചതെന്നോക്കാ. നാം അവനുശതകളായിരുന്നപ്പോഴല്ലെങ്കിലും അവൻ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു. സ്നേഹിതന്മാരെ സ്നേഹിക, ശത്രുക്കളെ വേഷിക, എന്നുള്ളതു സാധാരണ നാം കണ്ടുവരുന്ന ഒരു സംഗതി ആണല്ലോ. എന്നാൽ ഇതു ദിവ്യസ്നേഹത്തെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുക! ചോദ്യങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾക്കു ഇത് ഏറ്റവും വിപരീതമായതല്ലെങ്കിലും തോന്നുന്നു.

(ഇതാണ് ഞാൻ ദിവ്യസ്നേഹം എന്നു വിളിച്ചതു). നാമും നമ്മുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കണം എന്നു നമ്മുടെ രക്ഷകൻ ഇതാ! ഇവിടെ ഒരു നല്ലപാഠത്തെ കാണിച്ചുതന്നുരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ക്രിസ്തുതന്നെയും ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. “ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു പ്രകാരം നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കണം എന്നതു എന്റെ കല്പനയാകുന്നു”. (യൊഹ. ൧൫-൧൭) ഇപ്രകാരം താൻ മുഴുവനും സ്നേഹം തന്നെയൊക്കുന്നു എന്നു ശിഷ്യർക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അതെ. ദൈവാ സ്നേഹം തന്നെയൊക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നാം തന്റെ സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി സ്വല്പം ചിന്തിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

൩. ഇനിയും നമുക്കു ക്രിസ്തുവിന്റെ താഴ്മയെപ്പറ്റി അല്പം ചിന്തിക്കാം. അവനെറൊരി താഴ്മയുടെ ഒരു ശതമാനം നമുക്കു അറിയുന്നോക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. എന്നെന്നാൽ തന്റെ മറ്റുള്ള ഗുണങ്ങളെപ്പോലെ അതും അതിരില്ലാത്തതാകുന്നു. ഏകിലും നമ്മുടെ ഇടയിൽ അവനുണ്ടായിരുന്ന ജീവിതം തന്നെയും താൻ മനുഷ്യ

യും ഒരുനല്ല ദുഷ്ടാന്തമാണ്. കൂടാതെ അവൻ ലോകത്തിൽ വന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷിതാ പായി തിരേണ്ടുന്നതിനു പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തെയും സ്വസ്തിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെയും വിട്ടു ഈ ലോകത്തിൽ അവതരിച്ചതു തന്റെ സ്നേഹത്തെ മാത്രമല്ല തന്റെ മനുഷ്യാത്മയെ കൂടി കാണിക്കുന്ന ഒന്നാകുന്നു. മനുഷ്യജാതിയുടെ സകല വേദനകളെയും അരിഷ്ടതകളെയും നാൻ അറിമേയണ്ടുതൻ ഏറ്റവും ദരിദ്രാവസ്ഥയിൽ ഇരുന്ന ഒരു ഹീനകുടുംബത്തിൽ താൻ ജാതനായി. (ലൂക്ക ൨-൭) ഇപ്രകാരമല്ലെങ്കിൽ അവൻ തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ പട്ടിയിലോട്ടുകയറിയു അവന്റെ വർവിനായ ദീക്ഷിച്ചു കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നവർ തന്നെയും അവന്റെ ജനനം ഇത്രമേൽ താഴ്മയോടു കൂടിയായിരിക്കുമെന്നു ഒട്ടുംതന്നെ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അവർക്കു അവനെ കൈകൊൾവാനും സ്വീകരിച്ചില്ല. പിന്നെയും ക്രിസ്തുവേദാന്തസമചതു പറയുമ്പോൾ “കുറുന പികൾക്കു കഴികളും ഭയകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്കു കൂട്ടുകളും ഉണ്ടു. മനുഷ്യപുത്രനോ തലചായിപ്പാനും സമലമില്ല” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ലോകവും അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയും തന്റെതായിരിക്കുന്ന കർത്താവിനു സമലമില്ലാഞ്ഞിട്ടൊ? അല്ല. ഒരിക്കലുമല്ല. ഇത് അവന്റെ താഴ്മയെ ദൃഢീകരിക്കുന്നതെയുള്ളു. വീണ്ടും നോക്കുന്നതാവാൻ പൂർണ്ണദൈവമായ താൻ തന്നത്താൻ വെറുമയാകി, ഒരുദാസന്റെ വേഷം പൂണ്ടു മനുഷ്യസാദൃശത്തിലായി കാണപ്പെടുത്തുന്നതന്റെ താഴ്മയ്ക്കു ഒരുമതിയായ ദുഷ്ടാന്തമല്ലെങ്കിൽ? (എബ്ര. ൨-൭) ശുദ്ധ : പെന്തേസ്റ്റ് ഫ്ലീഹാ തന്റെ താഴ്മയെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു സമ്പന്നനാകിലും, അവന്റെ ദരിദ്രത്വം, നിങ്ങൾ സമ്പന്നരാകേണ്ടുന്നതിനു നിങ്ങൾ നിമിത്തം അവൻ ദരിദ്രനായിത്തീർന്നു”. ഇപ്രകാരം അവന്റെ താഴ്മയെ വർണ്ണിപ്പാൻ ചോവാൻ ഒന്നാവിനാലും അതു സാധിക്കുന്നതല്ല.

൪- ഇനിയും അവന്റെ കുമയെ കൂടി നമുക്കു നോക്കാം. നീമന്മാരായ പടയാളികൾ (എന്നവേണ്ടാ യഹൂദജനങ്ങൾ തന്നെയും) അവനെ പരിഹസിക്കുകയും, തല്ലുകയും, ചുമട്ടികൊണ്ടു അവനെ അടിച്ചു അപമാനപ്പെടുത്തുകയും, മറ്റും ചെയ്യുന്നതിനെ താൻ സന്തോഷത്തോടു കൂടി സ്വീകിച്ചതന്റെ കുമയെ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. അതു കൂടാതെ “ഇവർ ചെയ്യുന്നതു ഇന്നത്തെ റിയാഴിക്യായിൽ ഇവരോടു കൂടിക്കണമെ” എന്നു തന്നെ ആർക്കു പിടിച്ചുവെക്കുമ്പോൾ തന്റെ പിതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതായും കാണുന്നു. (ലൂ. ൨൩-൩൩) ഇതിൽ നിന്നും തന്റെ കുമയുടെ വിസ്തീർണ്ണതയെ നമുക്കു ഏകദേശമെങ്കിലും ഒന്നു ഹികാമല്ലെ. ഇങ്ങനെ താൻ സ്നേഹ

ത്തോടും, താഴ്ചയോടും, ക്ഷമയോടും, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു വേണ്ടി
സകല കഷ്ടതകളും സഹിച്ചു ഒടുവിൽ തന്റെ വിലയേറിയ തിരു
ക്കത്തെക്കൂടെ ചൊരിഞ്ഞു. നാം ഓരോരുത്തരേയും പിശാചാകുന്ന
ആ വലിയ മല്ലന്റെ അടുമയിൽ നിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടുവരാകി
തീർത്തിരിക്കുന്നു. എന്നതന്നെയുമല്ല മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോടു കോപിച്ചു
രുന്നവനായ തന്റെ പതാവിനെയും നമ്മെയും താൻ യോജിപ്പി
ച്ചിരിക്കുന്നു. താൻ പിരിച്ചിരിക്കാൻ നടുമതിലിനെ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു.
അതായത് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോടുള്ള തന്റെ പിതാവിന്റെ ആവലിയ
വൈരത്തെ ശാന്തമാക്കി. ഇപ്രകാരം അവൻ നമ്മെ തന്റെ മകളാ
ക്കി തിർത്തിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് ക്രിസ്തു തന്റെ മരണമൂലം നമുക്കു ന
മ്പിച്ചിട്ടുള്ള രക്ഷ സ്നേഹിതാ! ഈ രക്ഷയെ നീ അഗണ്യമായി
വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? നീ അഗണ്യമായി വിചാരിച്ച നിന്റെ സമ
യത്തെ ഭവിക്കു മന്ദിര ചിലവിട്ടാൽ നിനക്കു ഒരുബലിയും ഇനി
യു ശേഷമുട്ടില്ല. പാപ പരിഹാരത്തിനു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏകബ
ലിമാത്രമേയുള്ളൂ. അതിനാൽ ഒരിക്കലായി നിവൃത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.
നീ ഇതുകണ്ടു ഒന്നും അറിയാതെ നിന്റെ ജഡമോഹത്തെ സാധി
ച്ചുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ നീ ക്രിസ്തുവിന്റെ മുമ്പുള്ള വേദനപ്പെ
ടുത്തു കയലയൊ ചെയ്യുന്നതു. നീ അറന്നെ കത്തിയ പടയാളിയെ
കാൾ ദിവസം തോറും, നാഴികത്തോറും, അവനെ വേദനപ്പെടുത്തു
ന്നില്ലയോ? നിന്റെ കാഴ്ചകൾ പൂട്ടി വാരത്തിനായി ബലപ്പെടു
മ്പോൾ അവന്റെ കാലോച്ചുള്ള തിരുമുറിവുകൾ വേദനപ്പെടുത്തില്ല
യോ? നിന്റെ കണ്ണു ദോഷമുള്ള കായ്കളെ നോക്കുമ്പോൾ അവ
ന്റെ കണ്ണിൽനിന്നും ജ്വനലികൾ ഒഴുകുന്നില്ലയോ? നിന്റെ ഹൃ
ദയം ദോഷമുള്ള കായ്കളെ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നി അവന്റെ ശക്തി
ലെ മുറിവിനു വേദനകൂട്ടുകയല്ലയോ ചെയ്യുന്നതു? നിന്റെ കൈക
ൾ അകുമാങ്ങൾ പ്രവൃത്തക്കുമ്പോൾ അവന്റെ തങ്ക കൈകളിലുള്ള
ആണിപ്പഴുതു കൾക്കു നിററൽ എടുക്കുന്നില്ലയോ? ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാ
ൽ എന്റെ സ്നേഹിതാ! നിന്റെയും എന്റെയും അകൂടാപ്രവൃത്തി
കളാൽ നാം ദിവസംതോറും അവനെ കോപിപ്പിക്കുകയും വേദന
പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും അവൻ ദീർഘക്ഷമയുള്ളവനാക
കൊണ്ടു തന്റെ തിരുമുറിവുകളെ കാണിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ പിതാ
വിനോടു നമുക്കുവേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥത പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നു. അ
വന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥത ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നാം പിതാവായ ദൈവ
ത്തിന്റെ കോപാഗ്നിയിൽ ഇരയായി തീർന്നുപോയെന്നു. “പിതാ
വെ ഞാൻ ഒന്നു കൂടി വളമിട്ടുനോക്കട്ടെ. വല്ലാതെപ്പോ ഉണ്ടാമെങ്കി
ല്ലെ എന്നുള്ള തന്റെ സാന്ത്വനമാക്കുകയാൽ ക്രിസ്തു തന്റെ പി
താവിനെ അശേഷിച്ചിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രിയവായ
നകാരാ! നിന്റെ അവസ്ഥയായി നീ ഇതുകണ്ടു ഒന്നും ചെയ്ത നികാ

തെ അവൻ വിരോധമായി പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. അവന്റെ ദീപ്തത
 മറിഞ്ഞു രക്ഷയെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. നീ ഇപ്പോൾ തന്നെ
 നിന്റെ സ്വന്തരക്ഷയെ തേടാതെ വരട്ടെ! വരട്ടെ! എന്നവിചാരി
 ച്ചു നികിചച്ചാൽ നോട്ടത്തേതു നിനക്കുള്ളതല്ലെന്നു നല്ലവണ്ണം അ
 റിഞ്ഞുകൊൾക! അതിനാൽ ഭയത്തോടും വിധയലോടും ഇപ്പോൾ
 തന്നെ നിന്റെ സ്വന്തരക്ഷയെ നടത്തിക്കൊൾക. ഇതുതന്നെ ര
 ക്ഷയുടെനാൾ, ഇഷ്ടമുളളകാലം, ദൈവം കേൾക്കാത്തതായ ഒരു സ
 മയവും ഉണ്ടെന്നു കൂടി ഒർത്തുകൊൾക. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ ത
 ന്നെ ദൈവത്തിന്നായി നിന്നെ മുഴുവനും ഏല്പിച്ചുകൊടുക്ക. അവ
 ന് നിന്നെ നടത്താം. നിന്റെ സകല ആകലചന്തകളേയും അവക
 ഷ്സമപ്പിക്കുക! “പ്രയാസപ്പെടുന്നവരും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരുമായ
 നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ! ഞാൻ
 നിങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കും. ഞാൻ സൗമ്യനായും ഹൃദയ താഴ്മയും
 ഉള്ളവനാകുകൊണ്ടു എന്റെ നകം നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവുംകൊണ്ടു ഏക
 ത നിന്നു പഠിപ്പിൻ. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്കു ആശ്വാ
 സം കണ്ടെത്തും എന്നും അറുൻ കല്പിച്ചിട്ടു മുണ്ടല്ലോ.”

പി. ജി. എസ്.

മലയാളമിത്രവും അപ്പൊക്രിഫായും

മലങ്കര സുറിയാനി സഭാദോജാക്കന്മാരുടെ വാചിനുമ്പു “അപ്പൊക്രിഫായ്”
 എന്നു സാധാരണ പറയാറുള്ള പുസ്തകങ്ങളെ “വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗ
 മായി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല” എന്നു മനസ്സിലെ മിത്രത്തിൽ പ്രസ്തുതിച്ചിരുന്നു.
 ഈ അഭിപ്രായം മിത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയതു വലിയ മാർദ്ദിപന്നാശ്വേ
 സ ചെത്രാപ്തലിത്താ ബുക്കാനാൻ നാഷ്വിൻ ദാനം ചെയ്ത പഴയ കച്ചെഴുത്തു പു
 സ്തകത്തിൽ “അപ്പൊക്രിഫായ്” ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്നുള്ള ഏക തെളിവിലൊരു
 മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ കച്ചെഴുത്തു പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് മിത്രം പ്രസ്താവി
 ച്ച അഭിപ്രായം പത്രാധിപരുടെ വെറും സ്വപ്നം മാത്രമായിരുന്നു എന്നു ഞ
 ങ്കൾ കാണിക്കയും അതിലേക്കു തെളിവായി ബുക്കാനാൻ കൊണ്ടുവന്ന പുസ്തകം
 ഉൾപ്പെടെ ക്രൈസ്തവ് സർവ്വകലാശാലയിൽ ഉള്ള സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങളുടെ
 വിവരണങ്ങളോടു കൂടി അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള പട്ടിക പകർത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ
 മിത്രം “ഇപ്പോൾ രണ്ടു സമാധാനങ്ങൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവ വായിച്ചിട്ടു
 ഞങ്ങൾ ജടാപങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം കഥയില്ലാത്ത ഒരാളിനെ മിത്ര
 ത്തിന്റെ പത്രാധിപസമാനം വയിപ്പാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിയല്ലോ എന്നോർത്തു
 ഞങ്ങൾക്കു ലജ്ജ തേടുന്നു. മിത്രത്തിന്റെ സമാധാനങ്ങൾ (൧) നും കച്ചെഴു
 ത്തു പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് ബുക്കാനാൻ ഏഴുനീച്ചിട്ടുള്ള ചുരുങ്ങിയ വിവരണത്തിൽ
 “അതിൽ പഴയ നിയമവും പുതിയ നിയമവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു” എന്നു പറ
 ഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ “അപ്പൊക്രിഫായ് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ആ വിവരം പറയ
 ളായിരുന്നു” എന്നും (൨) ക്രൈസ്തവ് പുസ്തകപട്ടിക ഉണ്ടാക്കിയിട്ടു വാ
 ണ്ത “ഇവകപട്ടികയുടെ തെളിവിനെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചാൽ ഞങ്ങൾക്കു
 നേരില്ല” എന്നുമാകുന്നു.

ബുക്കാനാൻ കൊണ്ടുവന്ന കച്ചെഴുത്തിൽ പഴയ നിയമം പുതിയ നിയമം

180

അപ്പൊക്രിഫാ ഇങ്ങനെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചെഴുതിയിരിക്കുന്നതിൽ സംശയം കൂടാതെ ബുദ്ധനാൻ ആ വിവരം പറഞ്ഞതന്നെ. ആ പുസ്തകം ഏഴുതിയ ആൾക്കും ഏതു സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ആതു ഏഴുതപ്പെട്ടുവാ ആ സഭയ്ക്കും “അപ്പൊക്രിഫാ” രണ്ടു നിയമങ്ങളിലും ഭാഗമാക്കി ഒരു പ്രത്യേകനിയമമൊ ജനമൊ അല്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ക്രിസ്തു പിൻ മുമ്പുള്ള “അപ്പൊക്രിഫാ”യെ പഴയനിയമത്തിന്റെയും പിമ്പുള്ളതിന്റെയും പുതിയനിയമത്തിന്റെയും ഭാഗങ്ങളായി അവർ വിചാരിച്ചും വിശ്വസിച്ചും ഇരുന്നതിനാൽ “അപ്പൊക്രിഫാ” ഉൾപ്പെടെ പഴയ നിയമവും പുതിയനിയമവും ഇങ്ങനെ രണ്ടു ഭാഗമായിത്തന്നെ ആ കച്ചെഴുത്തു പുസ്തകം ഏഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ബുദ്ധനാൻ അതിൽ പഴയ നിയമവും പുതിയ നിയമവും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാനെ മാറ്റമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, ബുദ്ധനാൻ മാത്രമല്ല അങ്ങനെ തോന്നിയിട്ടുള്ളതു. ആ പുസ്തകത്തിന്റെ വിവരണങ്ങൾ അടങ്ങിയ പട്ടിക ഗാർഡിയൻ എന്ന പത്രത്തിൽ നിന്നുപണം. യൂറോപ്പിൽ ആ നിരൂപണകർത്താവും അതിനെക്കുറിച്ചു മൊത്തത്തിൽ ഏഴുതിയിരിക്കുന്ന വാചകം. “അതിൽ പഴയ നിയമവും പുതിയ നിയമവും ക്ലീമിസിന്റെ ആഴ്ച പുസ്തകങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു” എന്നാണ്. പട്ടികയിൽ ഉള്ള വിവരണത്തിൽ അപ്പൊക്രിഫായിലെ ഭാഗത്തെ പുസ്തകങ്ങളെ പ്രത്യേകം ഏഴുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു വായിച്ചിട്ടും “പഴയ നിയമവും പുതിയ നിയമവും” എന്നു മൊത്തപ്പെട്ട ആ ഏഴുത്തുകാരൻ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു “അപ്പൊക്രിഫാ” അതിൽ ജല്പനങ്ങളെ അർത്ഥത്തിൽ നിരൂപണകർത്താവും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു എന്നു ആരെങ്കിലും അനുമാനിക്കുന്നതായാൽ അയ്യോ ഒരു ഹിസ്റ്ററി എന്നല്ലാതെ ആ ഏഴുത്തുകാരൻ വിചാരിച്ചതു് ബുദ്ധനാൻ കൊണ്ടുപോയ പുസ്തകത്തിൽ യാതൊരു കാര്യം വായന ജല്പനം അതിനാൽ ഇവിടെ പണ്ടു യാതൊരു കാര്യം ജല്പനമെന്നു എന്നും മിത്രം പണ്ടു അനുമാനിച്ചതുപോലെയാണു മിത്രത്തിന്റെ ജല്പനമെന്നു അനുമാനവും. മറ്റും പഴയ കച്ചെഴുത്തിൽ നിന്നും അപ്പൊക്രിഫായെക്കുറിച്ച് വല്ലതും അനുമാനിക്കുമെങ്കിൽ മിത്രം ഏഴുതിയിരിക്കുന്നതിനന്നേ അതിരായി ആ കാലത്തു മലങ്കര സഭ അപ്പൊക്രിഫായെ പെരുപുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി വിശ്വസിച്ചു വന്നു എന്നും ബുദ്ധനാൻ അപ്പൊക്രിഫായെ പേരമായി വിചാരിച്ചുവന്നു എന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഈ പുസ്തകം ഒരു കണ്ഠശരം തെളിവാണെന്നു പറയിക്കുവാനുണ്ടു.

പഴയനിയമത്തിന്റെ ഒരു അംഗമായി അതൊട്ടുചേർത്തും ഇടകലന്നും ഏഴുതിയിരുന്നതുകൊണ്ടു ബുദ്ധനാൻ പ്രത്യേകം ഏഴുത്തുപറഞ്ഞിട്ടും ബുദ്ധനാൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു അതിൽ അപ്പൊക്രിഫാ ജല്പനം അതിൽ അപ്പൊക്രിഫാ ജല്പനം തോന്നുവതുകൊണ്ടു സുറിയാനികാക്കു അപ്പൊക്രിഫായിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടായിരുന്നു. ഈ സാഹിത്യം വെറെ തെളിവു ആവശ്യവും ജല്പനം ഇങ്ങനെയാണു മിത്രത്തിന്റെ വിവരം അനുമാനവും. മിത്രാധിപർ മാർക്സാപ്പയെകാൽ തെറ്റിപ്പോയതാണു മാർക്സാപ്പയല്ലയോ? അവിടുന്നു ഉറപ്പിക്കുന്നതും വേർതിരിച്ചു കാണുന്നതു ജല്പനം ദിവ്യ പെരീവാടല്ലയോ? പിന്നെ അതെ തെളിപ്പെടുന്നതുവശ്യം എന്നു? പെരീവാട് ഒരു ഭാഗം. മിലപ്പൊൾ നെരിട്ടേക്കും. ഉണ്ണു പദ്ധ്നമുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഈ മതുകയിലുള്ള അനുമാനങ്ങളിൽ ലഭിക്കുമ്പോഴാണ് ഇടവകപത്രിക, കാതോലിക്കാ മസ്സലിനൽ, കന്യാമം മുതലായവർ അവരുടെ പേനകൊണ്ടു അടിയുണ്ടു അടിക്കൊണ്ടു പുഴയെഴുതിയിരുന്നതു.

സുറിയാനികാ “അപ്പൊക്രിഫായെ” കൈക്കൊണ്ടിരുന്നില്ലെന്നുള്ള വാദത്തിന്നു അന്നു മിത്രാധിപർക്കു തോന്നിയതെങ്കിലും മേൽപ്പറഞ്ഞ കച്ചെഴുത്തുപുസ്തകം മാത്രമായിരുന്നു. അങ്ങൽക്കാനിച്ചു പട്ടികകൊണ്ടു ആതു പൊളിഞ്ഞപ്പോൾ മിത്രം എന്നു അന്താജിച്ചിട്ടു, പത്രികപറഞ്ഞു വിശ്വസിച്ചാൻ “മനസ്സിലെന്നു” ഒറ്റ വാക്കുകൊണ്ടു അങ്ങളുടെ യുക്തി മുട്ടിച്ചുകുത്തിയിരിക്കുന്നു. വിശ്വസിച്ചാൻ മനസ്സിലെന്നു പറഞ്ഞാൽ പട്ടികയില്ലാതാകുന്നെന്നു പഴയ കച്ചെഴുത്തിൽ അപ്പൊക്രിഫാ ജല്പനവരുടെന്നു ആയിരിക്കാം മിത്രത്തിന്റെ വിചാരം. മിത്രാധിപരുടെ സാമന്ത്രിയുടെ ചരക്കുന്ന മനസ്സിനെ ദേവപ്പെടുത്തുവാൻ അങ്ങൽ അശക്തനാണെന്നു സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു പട്ടിക അങ്ങളുടെ കൈവശമുണ്ടെന്നു അങ്ങൽ ആ

മിത്രത്തിന്റെ നൂതന യുക്തികളിൽ ഒന്നു സുറിയാനി മതസംഗതിപുസ്തകത്തിൽ നിന്നു ഒരുപകർപ്പാണ്. “പ്രമണപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങളെ പൊലെ സഭയാൽ അംഗീകരിയ്ക്കപ്പെട്ടവയെക്കുറിച്ചും മലയ അത്താനാസ്യോസ അഭിലാഷസന്ദ്രായംയുടെ ജീവനാന്വേഷണം മുതലായവക ചിലതിനെക്കുറിച്ച് സംശയമായിട്ടും മറ്റുള്ളവയെ ദൈവഭക്തയുടെ ഉപദേശത്തിനും പഠിപ്പത്തിനും മാത്രം ഓയികേണ്ടതായിട്ടും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ” എന്നു മതസംഗതി കമ്മീഷന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നിന്നു മെൽ അടിയിൽ വരുത്തുന്ന ഭ.ഗ. മറ്റുവെച്ചു ശേഷം മിത്രം പരിശോധിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പകർത്തിയതിന്റെ ഉദ്ദേശം സുറിയാനിസഭ അപ്പോക്രിഫയെ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാണിക്കാനാണ്. “പ്രമണപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങളെപ്പൊലെ സഭയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവ” എന്നു നേരെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വാക്യം മറ്റുവെച്ചു ഉത്തമ വിശ്വാസമൊ മഞ്ജുലയൊ നീമതമൊ എന്നെന്നു കേൾക്കാൻ കൊള്ളാം. അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവ എന്നു പറഞ്ഞാൽ നിരൂപകപ്പെട്ടവയെന്നും ഉണ്ടാം.

[illegible]

മലയാളഭിത്രം ൧൦.൦ പുസ്തകം ൭.൦൦൦൦ ൧൧൭൦൦ പുറത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കാണെൻ തജ്ജമയിൽ നിന്നുണന്ന വാചകസാമ്യം കൊണ്ടു കാണാം. ആ ൭.൦൦൦ ലക്ഷം മിത്രത്തിൽ ജ്വലം വേർതിരിക്കുന്നതു താഴെ പറയുംപ്രകാരമാണ്.

“വലിയ അത്താനാസ്ത്യാസ്, ഹെകംസാരബസായും ബറസീറായും ഏസുറ്റും യൂദിത്തും തൊബ്യായും ശ്ലീഹന്മാരുടെ ഭീയാത്തസ്കീസ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതും ജടയൻറതും കാണാനായ്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവയല്ല; എന്നാൽ ദൈവഭയത്തെ ഭയം വരുത്തുന്നതും പഠിപ്പിക്കുന്നതുമായിട്ടു വായ കപ്പെട്ടവൻ ബാവാന്മാരായിട്ടു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതാകുന്നു. ഏവ്യപ്താക്രൊപ്പ അതായതു ഗ്രാമമായുള്ളവ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന പുസ്തകങ്ങളെ പരമാർത്ഥപ്പെട്ടവരെ അതുകൊണ്ടു വഞ്ചിപ്പാൻ ജടത്തുകിന്നടുത്തവയെന്നതെ ഏഴുതുണ്ണു”

ജനി മൂലത്തിന്റെ ശരിയായ തജ്ജമ താഴെചെയ്യുന്നു. “വലിയ അത്താനാസ്ത്യാസ്, ഹെകംസാരബസായും ബറസീറായും ഏസുറ്റും യൂദിത്തും തൊബ്യായും ശ്ലീഹന്മാരുടെ ഭീയാത്തസ്കീസ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതും ജടയന്മാരും കാണാനായിട്ടു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവയല്ല. ദൈവഭക്തിയുടെ ഉപദേശത്തിനും പഠിപ്പത്തിനുമായിട്ടു വായിക്കുന്നതിന്നു ബാവാന്മാരാൽ വെർതിരിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. എന്നാൽ ഏവ്യപ്താക്രൊപ്പ അതായതു ഗ്രാമമായുള്ളവ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന പുസ്തകങ്ങളെ അവയാൽ പരമാർത്ഥിക്കെ വഞ്ചിപ്പാൻ വേണ്ടി വേദവിപരീതകൾ ഏഴുതുണ്ണു”.

മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്നു തജ്ജമകളെയും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ വെളിപ്പെടും. ൧. ജതു മതസംഗതിയിൽ വേർതിട്ടുള്ള അത്താനാസ്ത്യാസിന്റെ അഭിപ്രായം മാത്രമേ. ഒരുപരിയ രേഖയോ കാണെൻവിധിയോ അല്ല. “പട്ടകാരും അത്ഭുതാനികളുമായ സകലരും ശുദ്ധമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ജടയായിരിക്കണം” എന്നുള്ള കാണെൻവിധിയാട്ടുകൂടി പുസ്തകങ്ങളുടെ പട്ടിക കാണെൻവിൽ ജതിനു അടുത്ത നേരെ മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. ആ ലിസ്റ്റു ൧൦.൦ പുസ്തകം മിത്രത്തിൽ പകർത്തിയിരിക്കുന്നതിൽ മൂന്നുപുസ്തകങ്ങളുടെ പെർ വിട്ടു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അസ്സലിൽ ഭിത്രം അപ്പൊക്രിഫാ എന്നു പറയുന്നവ കേയും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. “സീകരിക്കപ്പെട്ടപുസ്തകങ്ങൾ ജനവയെന്നു തീരുമാനിച്ചു ഏഴുതിയ ഒരു പട്ടിക” സുറിയ നികാക്കിച്ചന്ന ഭിത്രം ഏഴുതിയതു ജ്വ കാണെൻവിധിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ലിസ്തു നോക്കുതെയാണെന്നു വരുന്നു.

൨. മറ്റു ഭിത്രം കാണെൻവിൽ നിന്നു പകർത്തിയ വാചകത്തിൽ പല വഞ്ചനകൾ പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കൂടെ വെളിപ്പെടുന്നു. അത്താനാസ്ത്യാസിന്റെ അഭിപ്രായം മാത്രമായി കാണെൻവിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു “അത്താനാസ്ത്യാസ്” എന്ന പേർ ഭിത്രം മറ്റുവെച്ചതു തന്റെ കപടം വെളിപ്പെടാതിരിപ്പാൻ അല്ലയോ? പിന്നയും അപ്പൊക്രിഫാ എന്നവാക്കു അത്താനാസ്ത്യാസുതന്നെയും പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു ദൈവഭക്തി പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പഠിക്കുവാൻ വേർതിരിക്കപ്പെട്ടവയെന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഹെകംസാരബസാ മുതലായി അവിടെ പേർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും, പരമാർത്ഥിക്കെ വഞ്ചിപ്പാൻ വേദവിപരീതകൾ ഏഴുതുണ്ണു മറ്റു പുസ്തകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുണന്ന ഭിത്രം ൧൦.൦ പുസ്തകത്തിൽ ചെർത്തിരിക്കുന്ന തജ്ജമകൊണ്ടു മേൽമേൽ ശരിയായ തജ്ജമകൊണ്ടു പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കാ അപ്പൊക്രിഫാ എന്നപദം ഹെകംസാരബസാ മുതലായ പ്രത്യേക പുസ്തകങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്നു എന്നു വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി മൂലത്തിലെ ഭിത്രത്തിന്റെ മുൻതർജ്ജമയിലെ ജടാത്ത ഒരു “അവ” ജ്വ പ്രാവശ്യം ഭിത്രം കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും മുൻപിൻ വാചകങ്ങളെ വേർതിരിക്കുന്ന “എന്നാൽ” എന്നതിനെ എടുത്തുകളകയും “പുസ്തകങ്ങളെ.... ഏഴുതുണ്ണു” എന്നുള്ള തുടർച്ചവാചകത്തെ മറ്റൊരു പുസ്തകങ്ങൾ എന്നു മാത്രം ഏഴുതി ഒരുപുണ്ണിവിരാമം കൊടുത്തു വാചകം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കാര്യസാധ്യത്തിനു വേണ്ടി ഭിത്രം മുൻപിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള തജ്ജമത്തും കാണുകയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു അതിനെ വളച്ചുകെട്ടിയും ചിലവാക്കുകയെന്നിരിക്കയും ചിലതിനെ സൂക്ഷിച്ചും ജ്വവിധം പ്രവൃത്തിച്ചതു മനപൂനവുമായും വായനക്കാരെ കബളിപ്പാൻ വേണ്ടിയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ഒരു പത്രാധിപർ എന്നുവേണ്ടു സാമാന്യകാർപോലും പ്രവൃത്തിക്കാത്തവഞ്ചനയും അല്ലെന്നു അനുമാനിക്കാതിരിപ്പാൻ അങ്ങുൾ വഴിക്കാണെന്നില്ലെന്നു വ്യസനപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മതസംഗ

പത്രാധിപരുടെയോഗ്യതയും പാണ്ഡിത്യവും മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉപകാണ്ടകളെല്ലാം. "ഡെൽറ്റാ" എന്നും "സാക്ഷാൽ സുറിയാനികാരണം" എന്നും രണ്ടു ലേഖകന്മാരെ കൂടെമിത്രം ജന്മപ്രാവശ്യം വേഷം കെട്ടി ചു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്. ജവഹിർത്തുല്യം പേർപറഞ്ഞവിദ്വാൻ അംബാക്രിഷ്ണായുടെ മഹിതം പണ്ണി കിരീടയാണു് അതു് ഞങ്ങളുടെ തക്വിഷയമല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അതെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ "സാക്ഷാൽ സുറിയാനികാരണം" എന്ന നാമധാരി ഞങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചില സംഗതികൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ രണ്ടുപേർക്കു് യാദൃച്ഛികം പാഠിതിരിപ്പാൻ പാടില്ല. അയാളുടെ യുക്തികളിൽ ചിലതിനെപ്പോലും മേൽ ഉത്തരവനുപോയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് അതിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവയെക്കുറിച്ച് മാത്രം പറയുന്നു.

സുറിയാനികാരുടെ വായനക്രമത്തിൽ അപ്പോക്രിഫായിൽ നിന്നു ഒരു ഭാഗം പോലും എടുത്തിട്ടില്ലെന്നും അതാൽനിന്നു ഒരു വായനഭാഗം ആരും തന്നെ കാണിച്ചു തരികയില്ലെന്നുമാണു പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബുക്കാനാൻ കൊണ്ടുപോയ പഴയ പുസ്തകത്തിൽ യാക്കോബായകാരുടെ വായനയില്ലെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഒരു വിസ്തൃത പരഞ്ഞുകൾക്കുള്ള മിത്രാധിപർ പെട്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചതിനാൽ മനോഹരമായ ഒരു തത്വം മറക്കുന്നതിനുമുമ്പു അപ്പോക്രിഫായിൽ വായനയില്ലെന്നു വേറൊരു ഭാഷാ പരഞ്ഞമാത്രക്കു മിത്രാധിപർ അതു വെളിപാടായി വിശ്വസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിൽ ഈ സാധുവിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങൽക്കു സമ്മതം തോന്നുന്നു. ഏകിലും അങ്ങൽക്കു വേറൊരു തല്പരകൊണ്ടെ മാറ്റം മിത്രാധിപർക്കും മെമ്മോരിയം ശാസ്ത്രവിട്ടു നിൽക്കുന്നതിനാൽ അങ്ങൽക്കു ഒഴികാൻ പാടില്ല. അതിനാൽ ഇതു അടി ഒരു വരുന്നു. മിത്രാധിപർക്കെയും അങ്ങൽക്കു സുറിയാനികാരുടെയും ചെങ്കിട്ട ഏതു ജന്മം പൊങ്ങുന്നുണ്ടെന്നു വായനകൾ തല്പരകൊണ്ടെ. പഴയ കയ്യെഴുത്തു പുസ്തകത്തിൽനിന്നു പകർത്തി മെമ്മോരിയം പഴയ സിമ്മോറി ഏകിൽ വായനകൾക്കു അടുപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു. ആ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നവയിൽ അധികം വിലയില്ല. ഒന്നു വാങ്ങി നോക്കിയാൽ മെമ്മോരിയം സാ (പഴയ ജ്ഞാനം) എന്ന പുസ്തകത്തിൽനിന്നു ൧൦ ൧൧ ൧൩ ൧൪ ൧൫ ൧൬ ൧൭ ൧൮ ൧൯ ൨൦ ൨൧ ൨൨ ൨൩ ൨൪ ൨൫ ൨൬ ൨൭ ൨൮ ൨൯ ൩൦ ൩൧ ൩൨ ൩൩ ൩൪ ൩൫ ൩൬ ൩൭ ൩൮ ൩൯ ൪൦ ൪൧ ൪൨ ൪൩ ൪൪ ൪൫ ൪൬ ൪൭ ൪൮ ൪൯ ൫൦ ൫൧ ൫൨ ൫൩ ൫൪ ൫൫ ൫൬ ൫൭ ൫൮ ൫൯ ൬൦ ൬൧ ൬൨ ൬൩ ൬൪ ൬൫ ൬൬ ൬൭ ൬൮ ൬൯ ൭൦ ൭൧ ൭൨ ൭൩ ൭൪ ൭൫ ൭൬ ൭൭ ൭൮ ൭൯ ൮൦ ൮൧ ൮൨ ൮൩ ൮൪ ൮൫ ൮൬ ൮൭ ൮൮ ൮൯ ൯൦ ൯൧ ൯൨ ൯൩ ൯൪ ൯൫ ൯൬ ൯൭ ൯൮ ൯൯ ൧൦൦ ൧൦൧ ൧൦൨ ൧൦൩ ൧൦൪ ൧൦൫ ൧൦൬ ൧൦൭ ൧൦൮ ൧൦൯ ൧൧൦ ൧൧൧ ൧൧൨ ൧൧൩ ൧൧൪ ൧൧൫ ൧൧൬ ൧൧൭ ൧൧൮ ൧൧൯ ൧൨൦ ൧൨൧ ൧൨൨ ൧൨൩ ൧൨൪ ൧൨൫ ൧൨൬ ൧൨൭ ൧൨൮ ൧൨൯ ൧൩൦ ൧൩൧ ൧൩൨ ൧൩൩ ൧൩൪ ൧൩൫ ൧൩൬ ൧൩൭ ൧൩൮ ൧൩൯ ൧൪൦ ൧൪൧ ൧൪൨ ൧൪൩ ൧൪൪ ൧൪൫ ൧൪൬ ൧൪൭ ൧൪൮ ൧൪൯ ൧൫൦ ൧൫൧ ൧൫൨ ൧൫൩ ൧൫൪ ൧൫൫ ൧൫൬ ൧൫൭ ൧൫൮ ൧൫൯ ൧൬൦ ൧൬൧ ൧൬൨ ൧൬൩ ൧൬൪ ൧൬൫ ൧൬൬ ൧൬൭ ൧൬൮ ൧൬൯ ൧൭൦ ൧൭൧ ൧൭൨ ൧൭൩ ൧൭൪ ൧൭൫ ൧൭൬ ൧൭൭ ൧൭൮ ൧൭൯ ൧൮൦ ൧൮൧ ൧൮൨ ൧൮൩ ൧൮൪ ൧൮൫ ൧൮൬ ൧൮൭ ൧൮൮ ൧൮൯ ൧൯൦ ൧൯൧ ൧൯൨ ൧൯൩ ൧൯൪ ൧൯൫ ൧൯൬ ൧൯൭ ൧൯൮ ൧൯൯ ൨൦൦ ൨൦൧ ൨൦൨ ൨൦൩ ൨൦൪ ൨൦൫ ൨൦൬ ൨൦൭ ൨൦൮ ൨൦൯ ൨൧൦ ൨൧൧ ൨൧൨ ൨൧൩ ൨൧൪ ൨൧൫ ൨൧൬ ൨൧൭ ൨൧൮ ൨൧൯ ൨൨൦ ൨൨൧ ൨൨൨ ൨൨൩ ൨൨൪ ൨൨൫ ൨൨൬ ൨൨൭ ൨൨൮ ൨൨൯ ൨൩൦ ൨൩൧ ൨൩൨ ൨൩൩ ൨൩൪ ൨൩൫ ൨൩൬ ൨൩൭ ൨൩൮ ൨൩൯ ൨൪൦ ൨൪൧ ൨൪൨ ൨൪൩ ൨൪൪ ൨൪൫ ൨൪൬ ൨൪൭ ൨൪൮ ൨൪൯ ൨൫൦ ൨൫൧ ൨൫൨ ൨൫൩ ൨൫൪ ൨൫൫ ൨൫൬ ൨൫൭ ൨൫൮ ൨൫൯ ൨൬൦ ൨൬൧ ൨൬൨ ൨൬൩ ൨൬൪ ൨൬൫ ൨൬൬ ൨൬൭ ൨൬൮ ൨൬൯ ൨൭൦ ൨൭൧ ൨൭൨ ൨൭൩ ൨൭൪ ൨൭൫ ൨൭൬ ൨൭൭ ൨൭൮ ൨൭൯ ൨൮൦ ൨൮൧ ൨൮൨ ൨൮൩ ൨൮൪ ൨൮൫ ൨൮൬ ൨൮൭ ൨൮൮ ൨൮൯ ൨൯൦ ൨൯൧ ൨൯൨ ൨൯൩ ൨൯൪ ൨൯൫ ൨൯൬ ൨൯൭ ൨൯൮ ൨൯൯ ൩൦൦ ൩൦൧ ൩൦൨ ൩൦൩ ൩൦൪ ൩൦൫ ൩൦൬ ൩൦൭ ൩൦൮ ൩൦൯ ൩൧൦ ൩൧൧ ൩൧൨ ൩൧൩ ൩൧൪ ൩൧൫ ൩൧൬ ൩൧൭ ൩൧൮ ൩൧൯ ൩൨൦ ൩൨൧ ൩൨൨ ൩൨൩ ൩൨൪ ൩൨൫ ൩൨൬ ൩൨൭ ൩൨൮ ൩൨൯ ൩൩൦ ൩൩൧ ൩൩൨ ൩൩൩ ൩൩൪ ൩൩൫ ൩൩൬ ൩൩൭ ൩൩൮ ൩൩൯ ൩൪൦ ൩൪൧ ൩൪൨ ൩൪൩ ൩൪൪ ൩൪൫ ൩൪൬ ൩൪൭ ൩൪൮ ൩൪൯ ൩൫൦ ൩൫൧ ൩൫൨ ൩൫൩ ൩൫൪ ൩൫൫ ൩൫൬ ൩൫൭ ൩൫൮ ൩൫൯ ൩൬൦ ൩൬൧ ൩൬൨ ൩൬൩ ൩൬൪ ൩൬൫ ൩൬൬ ൩൬൭ ൩൬൮ ൩൬൯ ൩൭൦ ൩൭൧ ൩൭൨ ൩൭൩ ൩൭൪ ൩൭൫ ൩൭൬ ൩൭൭ ൩൭൮ ൩൭൯ ൩൮൦ ൩൮൧ ൩൮൨ ൩൮൩ ൩൮൪ ൩൮൫ ൩൮൬ ൩൮൭ ൩൮൮ ൩൮൯ ൩൯൦ ൩൯൧ ൩൯൨ ൩൯൩ ൩൯൪ ൩൯൫ ൩൯൬ ൩൯൭ ൩൯൮ ൩൯൯ ൪൦൦ ൪൦൧ ൪൦൨ ൪൦൩ ൪൦൪ ൪൦൫ ൪൦൬ ൪൦൭ ൪൦൮ ൪൦൯ ൪൧൦ ൪൧൧ ൪൧൨ ൪൧൩ ൪൧൪ ൪൧൫ ൪൧൬ ൪൧൭ ൪൧൮ ൪൧൯ ൪൨൦ ൪൨൧ ൪൨൨ ൪൨൩ ൪൨൪ ൪൨൫ ൪൨൬ ൪൨൭ ൪൨൮ ൪൨൯ ൪൩൦ ൪൩൧ ൪൩൨ ൪൩൩ ൪൩൪ ൪൩൫ ൪൩൬ ൪൩൭ ൪൩൮ ൪൩൯ ൪൪൦ ൪൪൧ ൪൪൨ ൪൪൩ ൪൪൪ ൪൪൫ ൪൪൬ ൪൪൭ ൪൪൮ ൪൪൯ ൪൫൦ ൪൫൧ ൪൫൨ ൪൫൩ ൪൫൪ ൪൫൫ ൪൫൬ ൪൫൭ ൪൫൮ ൪൫൯ ൪൬൦ ൪൬൧ ൪൬൨ ൪൬൩ ൪൬൪ ൪൬൫ ൪൬൬ ൪൬൭ ൪൬൮ ൪൬൯ ൪൭൦ ൪൭൧ ൪൭൨ ൪൭൩ ൪൭൪ ൪൭൫ ൪൭൬ ൪൭൭ ൪൭൮ ൪൭൯ ൪൮൦ ൪൮൧ ൪൮൨ ൪൮൩ ൪൮൪ ൪൮൫ ൪൮൬ ൪൮൭ ൪൮൮ ൪൮൯ ൪൯൦ ൪൯൧ ൪൯൨ ൪൯൩ ൪൯൪ ൪൯൫ ൪൯൬ ൪൯൭ ൪൯൮ ൪൯൯ ൫൦൦ ൫൦൧ ൫൦൨ ൫൦൩ ൫൦൪ ൫൦൫ ൫൦൬ ൫൦൭ ൫൦൮ ൫൦൯ ൫൧൦ ൫൧൧ ൫൧൨ ൫൧൩ ൫൧൪ ൫൧൫ ൫൧൬ ൫൧൭ ൫൧൮ ൫൧൯ ൫൨൦ ൫൨൧ ൫൨൨ ൫൨൩ ൫൨൪ ൫൨൫ ൫൨൬ ൫൨൭ ൫൨൮ ൫൨൯ ൫൩൦ ൫൩൧ ൫൩൨ ൫൩൩ ൫൩൪ ൫൩൫ ൫൩൬ ൫൩൭ ൫൩൮ ൫൩൯ ൫൪൦ ൫൪൧

നമ്മുടെ പുതിയ ലേഖകന്റെ അടുത്തതുകൾ മതസംഗതിയും ജടവകപത്രികയും തമ്മിൽ പുസ്തകങ്ങളുടെ വിവരണത്തിൽ പ്രത്യേകമുണ്ടെന്നാകുന്നു. മകുബായ പുസ്തകങ്ങൾ ൩. എന്നും ൪. എന്നും ക്ലീജീസിന്റെ ൨. എന്നും ൬. എന്നും ബാലും പെരുമ്പാവും ശുശ്രൂഷാ അന്ത്യാം എന്നിവകളെ മതസംഗതിയിൽ കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നുമാണു് തക്കം. ഭേദം യുക്തി! മിത്രം കാനോനിൽനിന്നു പകർത്തിയഭാഗത്തിന്നു അടുത്തു മേൽ ഒരു പുസ്തകപട്ടികയുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞല്ലോ. ആ പട്ടികയിൽ രാജാകന്മാരുടെ പുസ്തകം ൪. എന്നും മതസംഗതിയിൽ ശ്ലോകങ്ങൾ ൨. രാജാകൾ ൨. എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഒരു പ്രത്യേകമാണോ. അച്ചടി സുവിധാനി പഴയന്നിയമത്തിൽ ശ്ലോകങ്ങളുടെ ൨.൦ പുസ്തകത്തിന്റെ ൨.൦ പുസ്തകത്തിന്റെ ൨.൦ പുസ്തകങ്ങളെ വിഭാഗിക്കാതെ ഒന്നായി ചേർത്തിരിക്കുന്നതും കൊണ്ടു കാണുന്നതിൽ പറയുന്ന രാജാകളുടെ ൪. പുസ്തകങ്ങൾ പഴയന്നിയമത്തിൽ കാണുന്നു.

ന പുസ്തകങ്ങളുമായി പ്രത്യേകപ്പെട്ടവയാണെന്നു ചരമം. വേദകളും വിഭാഗങ്ങളും ഒരൊകാലത്തു ഒരൊരായത്തം യുക്തംപോലെ കല്പിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. മകുബായ എല്ലാം കൂടി ഒരു കയ്യെഴുത്തിൽ രണ്ടായിട്ടും മറ്റൊന്നിൽ മൂന്നായിട്ടും വേറൊന്നിൽ നാലായിട്ടും ഭാഗിച്ചിരിക്കും. അതനുസരിച്ചു ഒരൊരായത്തം എഴുതുകയോ പറയുകയോ ചെയ്യും.

മതസംഗതിയിൽ ചില പുസ്തകങ്ങളുടെ വേർ പഠത്തിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ന ഉത്തരം ഞങ്ങളുടേ ഡോണിനി എന്നൊരു അംഗീയാപാത്രത്തെ പറയട്ടെ. അദ്ദേഹം പറയുന്നതു “അപ്പൊക്രിഫാ ഭാഗങ്ങളിൽ പലതും കാനോണിൽ പുസ്തകങ്ങളുടെ വേരിൽ മേന്മയുള്ളവയെന്നതു സാധാരണയാണ്. എന്നാൽ അതിൽ ശിഷ്ടവും ഉൾപ്പെടും. ചിലപ്പോൾ അസൂയ അന്നതിനെ അസൂയയോടു മേന്മയിരിക്കും. ദാനിയെലിൽ മൂന്നു പൈതലങ്ങളുടെ വീടും ബാലും പെരുമ്പാവും, സുസന്നയും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കും. മനശയുടെ പ്രാർത്ഥനയും നാലുഗമത്തിന്റെ അനുബന്ധമായിരിക്കും. അതിനാൽ ഒരു ഗ്രന്ഥകർത്താവു പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയാത്തതു മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥകർത്താവു എടുത്തുപറഞ്ഞാൽ തമ്മിൽ പിഴകളെന്നു ജ്ഞാതം കോണ്ടു കാണാം.

സാക്ഷാത സൂറിയാനികാരന്റെ പൊണ്ണകാഴ്ചയും ഇതുകൊണ്ടു തീരാതെ ഉള്ള സൂറിയാനികാരനോന്റെയും മതസംഗതിയുടെയും പണ്ഡിതരെ നവീകരണ മിത്രപര്യായാധർ അർദ്ധകൾ ദമയുമായു പട്ടഭോജനം പറയുന്നതുകേട്ടു തല്പ്രീതികൂടാത്തു ചെങ്കിട്ട കാണിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നുള്ളതിനും രണ്ടാമത്തെ അനുഭവമെങ്കിലും ഒരു പഠനമാകിയത കൊള്ളാമെന്നു ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഇതു എഴുതിക്കഴിഞ്ഞ ശേഷം “ഡെൽറ്റായ്ക്കു മറ്റുപടിയായി “ഒരു സാക്ഷാത അംഗീയാകാരന്റെ” ഒരു ലേഖനം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനും പ്രവാശ്യത്തെ പത്രികയിൽ സമലം ഉണ്ടാകുമൊ എന്ന സംശയമാണു.

സൂചനകൾ

ലോകമെങ്ങുമുള്ള രോജാ സഭയുടെ പ്രധാന വൈദിക തലവനായ ഫ്രാൻസിസ് ലെയോൻ മാർപാപ്പാ അവർകൾ തന്റെ സഭാം വയസ്സിൽ ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചു വിവരം വായനകൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുമെല്ലാം. അദ്ദേഹം പലരോടുകൂടിയും കൗതുകപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു നല്ല രാജകാർയ്ക്കു തന്ത്രജ്ഞനും അഭ്യയിതനും എന്നാണു പൊതുവായുള്ള സമ്മതം. പാപ്പാസമാനത്തെക്കുറിച്ച് ചിലർക്കു തീർത്തെടുക്കുന്നതിന്നു കർദ്ദനാഭന്മാരുടെ യോഗം കൂടിയതിൽ കാർഡ് നാൽ സർക്കോ എന്നു പുരോഹിതനെ തിരഞ്ഞെടുത്തതായി അറിയുന്നു. ഇദ്ദേഹം പത്താം വീയസ എന്ന നാമം എടുത്തു പാപ്പാസമാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. പുതിയ മാർപാപ്പായുടെ പ്രത്യേക ഗുണം രാജതന്ത്രത്തിൽ അല്ല, വൈദിക വിഷയത്തിൽ ആണെന്നു ഞങ്ങൾ കേൾവി.

വിശുദ്ധ കുറുബാനയിലെ ശരീരവും രക്തവും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കൊടുക്കാതെ വിശുദ്ധ ശരീരവും രക്തവും തമ്മിൽ സംമെഷിച്ചിട്ടു എന്നു വിചാരിക്കുന്നതു സൂറിയാനികാരുടെ ഒരു പലിയ തെറ്റാണെന്നു സമലത്തെ അംഗീകാരം നവീകരണകാരും പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടു. “ചെട്ടിമുഖം” അയർലാണ്ടു ഗവൺമെന്റ് എന്ന പത്രത്തിൽ ജതെപ്പറ്റി പറയുന്ന ഒരുഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

രോഗം പകരാതിരിപ്പാൻ പലരോടുകൂടി ചേർന്നു പഠിക്കുന്നതു നാം കാലത്തു പതിവായിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ സംസ്കൃതം (കുറുബാന) കൈകൊള്ളുന്ന സംഗതിയിൽ ഒരു കീഴ്നടപ്പുണ്ടായിട്ടുള്ളതു അനുപശ്ചമാണെന്നു ഏറെ ആരും പറയുകയില്ല. ഡെവിസ് പ്ലാറ്റോണ എന്ന സമലത്തെ ചാപ്ലൈന്റെ പള്ളിയിൽ സാധനങ്ങളോടുകൂടി കൊടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുപോയ കാൻറർബറി ആർച്ച്ബിഷപ്പോടു വഴിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഡാക്കർവിൽകീസൻ ബിഷപ്പോടു പാദപ്രകാരം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട അപ്പം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട മീഞ്ഞിര

കൊള്ളുവാനുള്ള ആളിന്റെ വായിലോ കയ്യിലോ കൊടുക്കപ്പെടുമെന്നു പറഞ്ഞു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ രണ്ടിനവും ഒരേസമയത്തു കൊടുക്കപ്പെടും. ഈ പ്രാചീന നടപ്പു രോഗികൾ അധികം കൂടുന്ന മറ്റു സമയങ്ങളിലും നടപ്പാക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടാ. കുറുബാന കൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വേദവാക്യത്തിനു ഇംഗ്ലീഷ് ബിഷപ്പോപ്പന്മാർ ഇപ്പോൾ കണ്ടുപിടിച്ച അർത്ഥപ്രകാരം സുറിയാനികാരുടെ ചട്ടം കെട്ടി വേദാനുസരണവും വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിനു അനുരൂപമായുമാണ്. വേദത്തിലും വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിലും സുറിയാനിപിതാക്കൾ അംഗീകരിച്ച കാര്യം നവീകരണകാര്യംകൊണ്ട് പണ്ഡിതന്മാരായിരുന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടുവരുന്നു.

രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ എന്നു പറയുന്നവരെക്കുറിച്ച് മംഗലപുരത്തു നിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന കേരളോപകാശി കഴിഞ്ഞ ലക്കം താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

തങ്ങൾക്കു പാപം ഇല്ലെന്നും തങ്ങൾ രീകവിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കയാൽ ഇനി പാപം ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല എന്നും, മറ്റുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ രക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത അശുദ്ധ പാപികളാകുന്നുവെന്നും, അവരോടു സംസാരിച്ചു ചെയ്യരുതെന്നും അവരെ തൊടാൻ കഴികൂടാത്തതും എന്നു പറയുന്ന കൂട്ടം ഇപ്പോൾ മലയാത്തിലും ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നവർ കേൾക്കാത്ത പുതുതലമുളപ്പോ. ഈ സ്രാശ്വബന്ധത്തിലെ സകാർ പഴയവക മതഭ്രാന്തന്മാരോടു എങ്ങിനെ പെരുമാറാവരുതെന്നുള്ള വർത്തമാനം വളരെ വിചിത്രമുള്ളതാണ്. മേല്പറഞ്ഞ കൂട്ടം തങ്ങൾ ഇനി ഈ ഭൂഷ്ടലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതു ന്യായമല്ല. കഴിയുന്ന വേഗം ഈ പാപലോകം വിട്ടു സ്വർഗ്വാസികളായി രീതികളെ നഷ്ടമാക്കണം. പതിനെട്ടു മാർദ്ദുള്ള എന്ന ഒരു യോഗത്തിൽ ആലോചന കഴിച്ചു തങ്ങൾ വേഗം മരിച്ചു കളയുന്നതുതന്നെയാണു ഉത്തമവഴി എന്നു രീതിപ്പെടുത്തി. ആ രീതിപ്രകാരം ഈ യോഗക്കാർ കണ്ടു കഴിച്ചു കൊണ്ടു ആളുകളെ ജീവനോടെ കഴിച്ചിട്ടുവന്നുതന്നെ. ഇങ്ങിനെ വളരെ ആളുകളെ ജീവസമിതം കഴിച്ചിട്ടുവരുന്നപ്രകാരം അവിടത്തെ സകാരിന്നു അറിവു കിടിയല്ലോ, ഈ കലപതകന്മാരെ പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. അതിനനുഭവശേഷം അവരുടെ ഭൂമി നിന്നുവോയ്ക്കി. ഈ വക കൂട്ടക്കാർ ഓസ്ട്രാലോയിലും ഉണ്ടു. അവിടത്തെ സകാർ പഴയവക ആളുകളോടു പെരുമാറിയവിധവും പറയാം. തങ്ങൾ പാപം ഇല്ലാത്തവരും രീകവിൽ എത്തിയവരും ഇനിമേൽ പാപം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തവരും ആകുകൊണ്ടു നമ്മുടെ യോഗത്തിൽ ഉള്ളവർ ഇനിമേൽ വസ്ത്രം ഉടുക്കുന്നതു പാടില്ല. കാരണം വസ്ത്രധാരണം പാപപതനത്തിന്റെ ശേഷം ദൈവം ശിക്ഷകായിട്ടു മനുഷ്യക്കു കല്പിച്ചു കൊടുത്തതാണെന്നു ഉല്പ. ൩, ൧-൨൧ വാക്കുകളിൽ നാം കാണുന്നുവല്ലോ. അതുകൊണ്ടു നാം ആദ്യ മാതാപിതാക്കളുടെ പാപം ഇല്ലാത്ത നിലയിൽ എത്തിയിരിക്കുവെന്നു പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നാം വസ്ത്രധാരണം ഇല്ലാതെ നടക്കേണ്ടതാകുന്നുവെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ നഗ്നന്മാരായി നടക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ നമ്മെ ഉപദ്രവിപ്പാറു. മതി അതുകൊണ്ടു നാം ഒരു നിർജ്ജനസ്ഥലം അന്വേഷിച്ചു അവിടെ പോയി പാർക്കണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഓസ്ട്രാലിയയിലെ സമീപത്തുള്ള ഒരു കുന്നിൻ മേൽ വേലി വസ്ത്രധീനന്മാരായി പാർത്തു ഉടങ്ങി. ഈ വർത്തമാനം ഓസ്ട്രാലോയിലെ സകാർ അറിഞ്ഞു ഈ ഭൂമിപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ ലജ്ജാധീനരായി പാർക്കുന്നതു സമ്മതിപ്പാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യം. ഇതിന്നു എന്തു വഴി എന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കിയാറെ ഈ മതഭ്രാന്തന്മാരെ നാം ശിക്ഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇവർ രക്തസാക്ഷികളായിത്തീർന്നുപോയിരിക്കുന്നുവെന്നു മൂലവിശ്വാസമുള്ളവർ ഭാവിച്ചിട്ടു ഇവരും നഗ്നന്മാരായി പോകേണ്ടതുണ്ടു. അതുകൊണ്ടു ഈ വക നഗ്നന്മാരെ പിടിച്ചു ഭ്രാന്തശാലയിൽ ആക്കുന്നതാണു ഉത്തമം. എന്നു നിശ്ചയിച്ചു അപ്രകാരം ചെയ്തു. ഈ കൂട്ടം ചില സമയം അവിടെ നഗ്നന്മാരായി പാർത്തശേഷം, അവർ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടു. കൂട്ടുവാസികളായ സാക്ഷാൽ ഭ്രാന്തന്മാരുടെ അസഹ്യം പൊറ്റത്തു കൂടായ്ക്കുകൊണ്ടു ഭ്രാന്താസ്പത്രിയിലെ മേധാവികളോടു ഞങ്ങളെ ഈ ഭ്രാന്തശാലയിൽനിന്നു വിടയ്ക്കാൻ ഞങ്ങൾ ഇനി ഒരിക്കലും വസ്ത്രധീനന്മാരായി നടക്കുകയില്ല. ഞങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ സ്വഭാവം